

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 149

ΑΘΗΝΑΙ 20 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1950

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Μεγάλοι δραματισταί και ιδανικοί έργαται της Παιδείας έζησαν με τὸ δράμα μιᾶς δημιουργίας φωτεινῆς, ἐνός Ἑλληνικοῦ μέλλοντος ἐλπιδοφόρου.

Διδάσκαλοι ἦσαν οἱ δραματισταί, ἀθόρυβοι σκαπανεῖς τῆς προδου, μεγαλειώδεις κατὰ τὴν ψυχικὴν συγκρότησιν.

Με τὸν ἀφθαστον ψυχικὸν τῶν δυναμισμὸν, με τὴν ὑπέροχον διαύγειαν τοῦ πνεύματος καὶ με τὴν σπανίζουσαν διορατικὴν συνέλαβον τὴν λαμπρὰν καὶ ὠραίαν ἰδέαν καὶ ὠραματίσθησαν τὸ μεγαλεῖον τῆς ἐπιτυχίας τῆς.

Ἡ γενεὰ τῶν δασκάλων, τὴν ὅποιαν διεδέχθημεν, ἐγέννησε τοὺς δραματιστάς αὐτοὺς, καὶ τῶν παρακαταθηκῶν τῶν ἡμεῖς ἐνετάλημεν νὰ σταθῶμεν πιστοὶ θεματοφύλακες καὶ ὑπηρεταί.

Θὰ ἦτο ἀσέβεια, ἐὰν ἡμεῖς ἐνεφανίζομεθα διεκδικούντες τὴν πατρότητα ἰδεῶν, αἱ ὁποῖαι ἄλλως συγκινοῦν τὰς ψυχὰς μας καὶ ὑποχρεοῦν αὐτάς εἰς προσευχὴν.

Τὸ μέγαρον τῆς Ὀμοσπονδίας! Ἀκολουθοῦντες εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῆς Πατρίδος τὴν ὅποιαν διὰ τῆς φωνῆς τῶν μεγάλων διδασκαλῶν κατέλιπον, ὠνειρεύθημεν νὰ γίνῃ ἡ δικὴ μας γενεὰ ὁ ἐκτελεστής τῆς Διαθήκης τῶν δασκάλων μας!

Ὁνειρεύθημεν νὰ πραγματώσωμεν ἡμεῖς τὴν φωτεινοτάτην σύλληψιν, τὴν ὅποιαν ἐδημιούργησαν ἀνεσπεροὶ καὶ ἀειφῶτοι νόες.

Με τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ ἀγνὸς δάσκαλος, δλόκληρος ὁ κλάδος, βλέπει τὸ μέγαρον ὡς κιβωτὸν, ἡ ὁποία πρόκειται νὰ περιλάβῃ τὰ Ἑλληνικὰ καὶ Χριστιανικὰ ἅγια καὶ ὡς τελεστήριον ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ τελετωργήσῃ ἡ Ἁγία Διδασκαλικὴ ψυχὴ καὶ ἐν τῷ ὁποίῳ θὰ ἐκκρούσῃ τὰς δυνάμεις τῆς διὰ νὰ ἀναφθῶν τὰ φῶτα, τὰ ὁποῖα θὰ φωτίσουν τὸ παγκόσμιον, με τὴν πεποίθησιν αὐτὴν ἐτάξαμεν ἑαυτοὺς στρατιώτας καὶ ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης ΕΚΕΙΝΩΝ.

Ὁνειρεύομεθα τὸ κτιριακὸν συγκρότημα τῆς Διδασκαλικῆς Ὀμοσπονδίας ὡς ναὸν ἰδεῶν, τοῦ ὁποίου καὶ αὐτὴ ἡ ὕλικὴ ἐμφάνισις θὰ διαλαλή τὸ πνεῦμα καὶ θὰ ἐμφανίζῃ τὴν Ἑλλάδα.

Πανώριος καὶ ὑπερήφανος, καλλιμέγερρον καὶ μεγαλοπρεπές, τὸ ὕλικόν τοῦτο οἰκοδόμημα, θὰ ἀντικατοπτρίζῃ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὴν δύναμιν, τὴν θέλησιν καὶ τὸν αἰσθηματικὸν πλοῦτον τῆς Διδασκαλικῆς ψυχῆς καὶ θὰ ἀκτινοβολῇ πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνικοὺς ὀρίζοντας καὶ ἔξω ἀκόμη αὐτῶν τὴν ἀξίαν τοῦ δημιουργοῦ του.

Μέσα στὸ Μέγαρον αὐτὸ διακρίνομε τὴν σπουδάζουσαν νεότητα τῶν συναδέλφων τῆς ὑπαίθρου μεταλαμβάνουσαν ἐν αὐτῷ παντὸς ὠραίου καὶ ἀγίου. Ἐκεῖ στὴ φιλόξενη γωνιά του τὸ παιδί τοῦ δασκάλου θὰ βρῇ τὸν πατέρα του, τὸν δηγὸν ἄγγελον, τὸν παραμυθοῦντα φίλον, τὸν ἐμψυχοῦντα παραστάτην.

Ἐκεῖ τὸ παιδί τοῦ δασκάλου θὰ ἐνδυναμοῦται καὶ θὰ φωτίζεται, διὰ νὰ ἀποβῇ τὸ στῆριγμα τοῦ γονιοῦ, ἡ ἐλπίς τῆς πατρίδος.

Δὲν θὰ τυραννῇ πλέον τὸν συνάδελφον γονεὰ τῆς ὑπαίθρου, ὅπουδῆποτε καὶ ἂν οὗτος ἔχῃ ἐγκαταστήσει τὴν οἰκογένειάν του, ἡ ἀγωνία καὶ δὲν θὰ καταβιβρώσκῃ τοῦτον διαρκῶς ὁ τῆς ἀνησυχίας περὶ τῆς ἠθικῆς τύχης τοῦ σπουδάζοντος τέκνου του πυρετός. Ἡ γαλήνη τούναντιον θὰ ἀπλώῃ τὴν εὐεργετικὴν τῆς θαλπωρῆς καὶ πλέον ἥσυχος καὶ ἀσφαλῆς ὁ συνάδελφος γονεὺς θὰ ἐξακολουθῇ ὑπηρετῶν εἰς τὴν οἰασθῆποτε ἀπόμερης Ἑλληνικῆς γωνιάς ἐπαλξιν, βέβαιος, ὅτι τὸ πολυθρόνον καὶ κοσμοβριθές αἴσι με τὰς ποικιλωνύμους παγίδας του δὲν θὰ συλλάβῃ εἰς τὰ δίκτυά του τὸν οἰκονομικὸν του καρπὸν, τὸν ἄγγελόν του, τὸ σπουδάζον τέκνον του.

Ἐκεῖ ἀκόμη λαχταροῦμε νὰ χτισθῇ ἡ ἁγία Ἐστία, ἡ ὁποία θὰ φιλοξενήσῃ καὶ θὰ χειραγωγῆσῃ καὶ θὰ βοηθήσῃ τὸ ἔξοχο μὰ φτωχὸ παιδί.

Ὁνειρεύομεθα νὰ γίνῃ ὁ δάσκαλος ὁ πατέρας τοῦ φτωχοῦ καὶ ὀρφανοῦ παιδιοῦ.

Πόσα ἀλήθεια ἔξοχα φωτεινὰ πνεύματα, διάνοιαι ἐκφυλωτικῶς δλόφωτοι, δὲν χάνονται εἰς τὸν τόπον αὐτόν!

Πόσα φωτισμένα μυαλὰ παιδιῶν ποῦ ἐγεννήθησαν εἰς τὴν ἐπαρχίαν καὶ σὸ χωριό, στὴ φτώχεια καὶ τὴν ὀρφάνειαν δὲν ἀφανίζονται χωρὶς νὰ δυνηθοῦν νὰ ἀνέλθουν καὶ νὰ βιασαλοῦσιν τὴν ὑπαρξίν των εἰς τὸ Πανελλήνιον, δουλεύοντα εἰς τὸν ναὸν τῆς τέχνης καὶ τῆς Ἐπιστήμης;

Ἐδῶ λοιπὸν θὰ σταθῇ προστάτης ἡ Διδασκαλικὴ ψυχὴ καὶ θὰ ταύσῃ εἰς τὸ μέγιστον τὶς φτεροῦγες τῆς διὰ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ περιθάλλῃ, νὰ διακονήσῃ καὶ νὰ μορφώσῃ τὰ πνευματικῶς καταπλήσσοντα ἄλλα φτωχὰ παιδάκια.

Μέσα στὸ Μέγαρον θὰ πρέπῃ νὰ ζεστάνουμε τὶς δυνάμεις ἐκεῖνες ποῦ ἄλλως θὰ ἐξεμηδενίζοντο.

Μὰ περισσότερο ἀπὸ τοῦ Μεγαροῦ αὐτοῦ θέλομε νὰ ἀκτινοβολήσῃ ἡ ψυχὴ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ τὰς εὐεργετικὰς ἀκτῖνας τῆς πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ἔθνους.

Ἐκεῖ θὰ συγκροτηθῇ τὸ ἀνώτερον ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ παρασκευάζῃ τοὺς συναδέλφους καὶ θὰ τοὺς δημιουργήσῃ εἰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναλάβουν τὴν προσπάθειαν τῆς στοιχειώδους Παιδείας εἰς ὅλας τὰς βαθμίδας καὶ εἰς ὅλας τῆς ἐκδηλώσεις.

Δὲν βλέπομεν τὴν προσπάθειαν, ὡς προσπάθειαν ἰκανοποιήσεως ταπεινῶν ἀναγκῶν, οὔτε καὶ ὑψηλοτέρων ἀκόμη ἀλλὰ στενῶν ἀτομικῶν.

Θέλομε τὸ Μέγαρον νὰ γίνῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα θέλομε νὰ συμβολήσῃ καὶ νὰ πραγματοποιήσῃ μιαν προσπάθειαν πνευματικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἐθνικῆς ἀναστάσεως.

Θέλομε νὰ ἀνυψώσωμεν τὸν πνευματικὸν ἠγέτην, τὸν ἀκούραστον σκαπανέα, τὸν μεγάλον ἐργάτην καὶ θεμελιωτὴν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ μας οἰκοδομήματος, αὐτὴν τὴν ἀστείρευτον τῆς δυνάμεως πηγὴν, τὸν ΕΛΛΗΝΑ ΔΑΣΚΑΛΟΝ καὶ νὰ τοποθετήσωμεν τοῦτον εἰς τὴν θέσιν, ποῦ δικαιοματικὰ τοῦ ἀνήκει.

Ὁδὸνν λοιπὸν δοκιμάζομε δταν παραφῶναι κρωγμῶν ταρασσῶν τὴν ἁρμονίαν τῶν προσπαθειῶν καὶ τὴν ἀγνότητα τῶν ὀνειρῶν.

Ὅταν ἐκ συναδέλφων προέρχονται αἱ δηλητηριώδεις βολαὶ καὶ διασπειρῶνται ἠττοπαθείας κηρύγματα.

Ἴσως πλάνη ὤπρηεν αἰτία παραφῶντων.
Ἐὰν οὗτος ἔχῃ, δὲν διατηροῦμεν οὐδεμίαν πικρίαν. Ἄλλὰ καλοῦμεν τοὺς ἀμαρτήσαντας αὐτοὶ νὰ γίνουν οἱ κήρυκες τῆς προσπάθειας.

Μιὰς προσπάθειας συνεχοῦς εὐγενῶν καὶ ὠραίων ἀγῶνων διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ Δημοτικοῦ μας σχολείου καὶ τὴν ἀνάτασιν τοῦ ἔθνους μας.

Μιὰς προσπάθειας πάναγνης καὶ παρθενικῆς, ἐν ἣ οὐκ ἔστι δόλος καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ οἰαδῆποτε ἰδιοτελῆς σκοπιμότης δὲν εὐρίσκει θέσιν διὰ νὰ ἀπλώσῃ τὸν ὑπουλον ἰσθμὸν τῆς.

Ἐὰν δμως κακόβουλοι παρωθήσει εὐρίσκουν εὐκόλους τὰς εὐαλότους ψυχὰς, καλοῦμεν τὸν κλάδον εἰς ἀγρυπσίαν!

Ἀπομακρύνετε τοὺς βεβήλους ἐὰν ὑπάρχουν!
Εἶθε νὰ μὴ ὑπάρξουν βέβηλοι! Ἀρκετὰ ἐπλήρωσαν στεναγμῶν τοὺς ὀρίζοντας οἱ ἐχθροί.

Κρατήσατε τὰς φυλακὰς!
Φύλακες Γρηγορεῖτε!

Ἦδη κατὰ τὰς κρίσιμους αὐτάς στιγμὰς θὰ δοκιμασθοῦν καὶ τὰ άτομα καὶ αἱ ὁμάδες. Ἐὰν κατὰ τὴν δοκιμασίαν ἀποδειχθοῦμε πλήρεις ὑγιούς ζωῆς, θὰ ἔχωμεν δικαιώματα εἰς τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ δικαίως θὰ ἀξιώσωμεν τοὺς στεφάνους τῆς ἀρετῆς.

Ἐὰν δμως ἀποδειχθοῦμε θανατηφόροι, ἀσφαλῶς μὰς ἀναμένει ἡ αἰσχὴν!

Φύλακες Γρηγορεῖτε.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΩΝ

(3)

Του κ. ΣΠΥΡ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΦΑ, Καθηγητού του Πανεπιστημίου 'Αθηνών

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἶναι κάπως εὐόαντος, ὅτι αὐξάνεται ἡμεῖς οἱ ἀριθμὸς τῶν παντοειδῶν λογίων, οἵτινες ἐπιτέλους ἀναγνωρίζουν, ὅτι ἔχει ἐκπέσει πολὺ ἡ πνευματικὴ ζωὴ τῆς συγκροτουμένης Ἑλλάδος, ὅτι ἐδικώτερον ἢ λογοτεχνία ἀδυνατεῖ νὰ προσεγγίσῃ, τουναντίον ἀπέχει πάρα πολὺ ἀπὸ τοῦ ἔθους τῶν συγχρόνων πολεμικῶν καὶ ἄλλων πρακτικῶν κατορθωμάτων τοῦ Ἑβραίου ἡμῶν. Καὶ ἀναζητοῦν πολλοὶ τὰ αἰτία τῆς καταπληκτικῆς ταύτης ἀποστάσεως. Ἀλλὰ συνήθως, ὡς νομίζομεν, ἡ συζήτησις αὐτῶν ἀστοχεῖ. Διότι ἀδυνατοῦν πολλοὶ νὰ κατανοήσουν γενικώτερον τὸ διέπον τὴν ἐποχὴν μας πνεῦμα καὶ ἐντεῦθεν ἀρμυζόμενοι νὰ κρίνουν ὀρθῶς. Καθ' ἡμᾶς τὸ αἴτιον εἶναι τὸ ἀκόλουθον:

Ἡ τραγικὴ δηλαδὴ ἑλλειψίς πραγματικῆς πνευματικῆς ζωῆς ἀπὸ τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα, ὡς λέγει σύγχρονος λογοτέχνης ἐκ τῶν ὀνομασσοτέρων, αἰτίαν πραγματικῆς ἔχει τὴν ἐκ τῆς μέσης καὶ δευτικῆς Εὐρώπης ὅπου διαφόρων πνευματικῶν ἡγετῶν εισαγωγὴν *δύσφορος* ἀντιλήψεως περὶ τῆς ζωῆς. Ἡ τούτου ἀντιλήψις, ὡς εἰκόσ, ἀποσυνθέτει τὴν ψυχὴν καὶ παραγείναι ἰδιαιτέρως ἐν μὲν τῇ λογοτεχνίᾳ ἀνάπυρα, ἀκατάστατα, πλάσματα ζεῖα πρὸς τὴν πραγματικότητα ἐξ ἀπεσχιζομένων ἀπὸ τοῦ βίου τῆς ψυχῆς ψυχικῶν λειτουργιῶν, αἱ ὅποια δρῶσιν ἐν ταραχῇ ἔνεκα τῆς εἰς τὸ ἀυνεύθητον ἀπωθήσεως εὐγενεστάτων τοῦ πνεύματος λειτουργιῶν, πλάσματα ἀποπνεύοντα νοσηρὰ συναισθηματικότητά (sentimentalite). Ἐν

τῇ *τῇ* πρακτικῇ βίῳ γενεῖα ἡ τούτου ἀντιλήψις ἀνθρώπου στερουμένη χαρακτηριστικῶς, παντὶ ἀνεμῶ φερομένους καὶ εἰς τὴν ζήτησιν παντοειδῶν ὀλίγων ἀπολαύσεων ἐκδοσόμενος, ἐνθα οὕτως ἐπιτελοῦν ἔργον ἀνατόντων, εἰς τούτου ζήτησιν, τὴν ὅποιαν τὰ μέγιστα εὐνοίαι καὶ ἐρμηγεία καὶ παρερμηγεία τοῦ φροῦδισμού, τὸν ὅποιον πολλοὶ ἀναγνωρίζουν ὡς τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ἐπιστήμης κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὰ σηματοκώτερα πράγματα τοῦ πρακτικοῦ βίου.

Ἐπὶ πολλῶν ὁμολογεῖται, ὅτι αἱ παλαιότερα τῆς ἰδικῆς μας γενεαί τῆς νεώτερας Ἑλλάδος εἶχον κατὰ τὸν μέσον ὅρον ἡγέτας παντοῦ εἰδους ὅπου πᾶσαν ἔπιψιν ἀνωτέρως τῶν σημερινῶν. Ἐἶχον καὶ ποιητὰς καὶ ἐν γενεῖ λογοτέχνας πολλοὺς ἀξιοσπουδαίους, ἐν γενεῖ δυνατωτέρους, καλύτερους καὶ πολλὰς ὑποσχέσεις περὶ τοῦ πνευματικοῦ μέλλοντος τῆς πατρίδος μας παρέχοντες. Ἐδίδασκοντο δὲ οὗτοι πάντες εἰς τὰ σχολεῖα μόνον τὴν *ὑπαρχαθροῦσαν* καὶ τὴν ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν. Ἀλλ' αὐταὶ παρὰ τὰς δυσχερείας, τὰς ὁποίας πορεύειν ἡ ἐκμάθησις των, τῷ ὄντι ἀνέπτυσσον ὀγιεῖ τὸ πνεῦμα, ὡς ἀναπτύσσεται ὀγιεῖ τὸ σῶμα τοῦ ὑπερβάντος τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν *οὐχί* μὲ τὸ γάλα τῆς μάνης ἢ ἄλλας παρομοίας μὲ αὐτὸ, ἀλλὰ κατὰ μέγα μέρος μὲ τροφὰς δυσκολογενέτους, ὡς εἶναι τὸ μαῦρον χωρικάκι ψωμί, τὸ τυρί, τὰ κρομμύδια κτλ. Ἡ δὲ ἑλλειψίς προόδου εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν πορατρηρεῖται κυρίως, ἀφ' ὅτου ἤρχισαν νὰ τρέφεται ἡ νεολαία μὲ τὰ πολλὰπλάσια ζόμενα κακὰ παραδείγματα πολλῶν ἡγετῶν, οἱ ὅποιοι κατέχονται ὑπὸ ποικίλων νοσηρῶν συμπλεγμάτων, πρὸ πάντων δὲ ὑπὸ τοῦ ἥθικου καὶ θρησκευτικοῦ συμπλέγματος, καὶ μὲ λογοτεχνήματα, τῶν ὁποίων τὸ περιεχόμενον εἶναι κατὰ μέγα μέρος μικρολογίαι ἢ ἐρεθίσματα τῶν ὀρμῶν (ἰδὲα ἰσχυρῶς τοῦτο περὶ τῶν βρα-

τρικῶν ἔργων), ἢ δὲ γλώσσα ἀνίκανος νὰ γενεῖ τὴν εὐεργετικὴν πρὸς ἀνοδοὺν εἰς ἀνώτερον ἐπίπεδον τῶν σιν, *ψευδοδημοτικῆ*, ἀκατάστατος, ὡς προσπαθοῦσα παρὰ φύσιν νὰ ἐμμένῃ ἢ νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν γλώσσαν τοῦ μικροῦ παιδὸς, πράγμα, τὸ ὁποῖον μορτυρεῖ νηπιασμῶν ἢ πρωτογονισμῶν.

Ἀλλὰ τὸ μὲν νήπιον καὶ ὁ πρωτόγονος παρέχουν βασίμους ἐλπίδας περὶ ἀνόδου εἰς ἀνώτερας βαθμίδας πνευματικῆς ἐν γενεῖ ἀναπτύξεως. Ὁ νηπιασμὸς ὅμως ἢ πρωτογονισμὸς ἐν ἡλικίᾳ τοιοῦτον νὰ ἐμθραπος, ὡς εἶναι εὐνόητον, ζῆ εἰς κοινωνίαν πεπολιτισμένην — διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ἀκοουθητῇ τὴν ὁδόν, ἢ ὅποια ὀδηγεῖ εἰς τὸν ἐκφυλισμῶν. Τὸν δὲ κίνδυνον τοῦτον εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτρέπῃ πρῶτον ἐπαρκὴς ἀρχικὴ δύναμις τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτορρυθμισίαν καὶ δευτέρον ἐξ ἐπιγνώσεως ἐφαρμογῆς τῶν μέσων, περὶ τῶν ὁποίων διδάσκει ἡ σύγχρονος ψυχοθεραπευτικῆ.

Εἶναι πασίγνωστον, ὅτι μεγάλα πνεύματα καταλεγόμενα εἰς τοὺς ἀστέρας πρῶτου μεγέθους τοῦ πνευματικοῦ στερεώματος τῆς ἀνθρωπότητος, ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐργασάν οὐχί εἰς τὴν μητρικὴν ἀλλ' εἰς τὴν λατινικὴν, ὁ δ' ἐπιφανὴς Γερμανὸς φιλόσοφος Leibniz εἰς τὴν γαλλικὴν. Τοῦτο δὲ πρέπει νὰ ἐρμηνευθῇ ὡς ἀκολουθῶν: Ἡ ψυχικὴ δηλαδὴ δύναμις εἶναι ὁ πρῶτος ὅρος δημιουργίας μεγάλων τοῦ πνεύματος ἔργων καὶ οὐχί ἡ γλώσσα. *Τὸ πνεῦμα δημιουργεῖ καὶ τὴν γλῶσσαν* χρῆσιμοποιῶν ὀρισμένα ὄργανα τοῦ σώματος. Καὶ ἐκ τοῦ ποιοῦ τοῦ πνεύματος ἐξαρτᾶται τὸ ποῖόν τῆς γλώσσας, οὐχί ἀντιστρόφως. Τοῦτο βεβαίως δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ μορφώνεται τις κυρίως διὰ ξένων γλωσσῶν. Σημαίνει ἀπλῶς καὶ μόνον, ὅτι κύριος ὅρος τῆς δημιουργίας ἀνωτέρων πνευματικῶν ἔργων εἶναι ἀρχικὴ τοῦ πνεύματος δύναμις μεγάλῃ.

Εἶναι δὲ ὡσαύτως γνωστόν, ὅτι πάντες σχεδὸν ὁ ἐπιστημονικὸς ὅρος εἰς τὰς γλώσσας τῆς λοιπῆς Εὐρώπης προέρχονται ἐκ τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς καὶ ἐκ τῆς λατινικῆς. Καὶ συνεχίζεται ἡ πλάσις τοιοῦτων ὀρων καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας. Ἀναγράφομεν δὲ ἐνταῦθα π. χ. ὄρους τινὲς τῆς συγκροτουμένης βιολογίας καὶ ψυχιατρικῆς: Abiogenesis, Aequipo-tentität, Chromosom, Erythrocyte, Dysteleologie, Camete, Cen, Topogaphie, Haemoglobin, Mergon, Holocen, Holismus, Lonomotorie, Uripotent, Coenocenes, Eriocenes, Gephyrus, Phenotypus, Makromosaik, Mikromosaik, Nystacmus, Pollakismie, Enuresis, Hyerpas Thesie, Autismus, Dipsomanie, Archetyrus, Locotherapie κλπ.

Ὅμοιον συμβαίνει καὶ εἰς ἄλλας ἐπιστήμας. Προηγείται δὲ ὡς εἶναι φυσικὸν ἐκάστοτε τῆς πλάσεως τοῦ ὄρου προσεκτικὴ μακροχρόνιος ἔρευνα τῶν πραγμάτων. Ἐκ ταύτης δὲ ἔπειτα γενεῖται ἐκάστοτε ἡ ἀνάγκη τῆς εὐρέσεως λέξεως, ἢ ὅποια νὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδιδῇ ὄσον τὸ δυνατόν πιστότατα τὴν ἔννοιαν, ἔστω καὶ ἂν ἡ λέξις αὕτη ἦσθαι εἶναι ἑλληνικὴ καὶ οὐχί τῆς μητρικῆς γλώσσας. Διότι διδεται μεγαλύτερα σημασία εἰς τὴν πιστὴν ἀπόδοσιν τῆς ἔννοιας καὶ οὐχί εἰς τὴν καταγωγὴν τῆς λέξεως. Οὐδέμια δὲ ἀκούσται διαμαρτυρία ὅτι, ἀπὸ λογοτέχνας, ὅτι ἀπὸ γλωσσολόγους, ὅτι ἀπὸ λατρῶς, ὅτι ἀπὸ ἄλλους ἐπιστήμονας κατὰ τῆς ἀσέβειας ταύτης πρὸς τὴν μητρικὴν γλῶσσαν.

Καὶ τῶρα σκόπιμον κρίνομεν νὰ εἰπωμέν τινα εἰδικῶς περὶ τοῦ γλω-

σσικοῦ ζητήματος κατ' ἀναφορὰν πρὸς τὴν παιδείαν.

Ὅλοι οἱ ὀρθῶς νοοῦντες τὰ πράγματα, ἀποδέχονται, ὅτι ἡ παιδεία, πρῶτην ἀφετηρίαν ὀφείλει νὰ ἔχη τὴν ἀντιλήψιν τῶν πραγμάτων, ἢ ὅποια ὀφείλει νὰ συντελεῖται ἐκαστοτε μὲ τὴν ἀκρίβειαν, τὴν ὅποιαν ἀπαιτεῖ ἡ βαθμὶς τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως. Ἀφοῦ δὲ ἐπὶ τινα χρόνον, διάφορον κατὰ τὰς περιστάσεις, γίνῃ ἐσωτερικὴ ἐπεξεργασία, ἐπακολουθεῖ γλωσσικὴ διατύπωσις. Πᾶσα γνώσις διανόει κατὰ πρῶτον λόγον περίοδον ἐσωτερικὴν. Μετὰ δὲ ταύτην ἐργάζεται ἡ διὰ τοῦ λόγου ἑκφρασις. Πολλάκις δὲ μάλιστα αὕτη ἀδυνατεῖ νὰ ἀποδόσῃ τελείως τὸν ἐσωτερικὸν πλοῦτον. Ὀρθῇ δὲ μὲν ἔξω πραγμάτων ἀντιλήψις ἐπιτυγχάνεται κυρίως οὐχί διὰ τῆς διδάχης, οὐχί διὰ τοῦ λόγου τῶν γονέων ἢ τοῦ διδασκάλου ἢ διὰ τῆς ἀναγνώσεως βιβλίων, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀμέσου ἐπικοινωνίας μὲ αὐτὰ τὰ πράγματα. Οἱ ἐξ αὐτῶν προερχόμενοι ἐρεθισμοὶ εἶναι δυνατόν νὰ θέσουν ὀρθῶς εἰς ἐνέργειαν ἐκάστοτε τὰς σχετικὰς ψυχικὰς λειτουργίας. Ὅσαῦτάς δὲ ἐρεθισμοὶ τοιοῦτοι προέρχονται ἐκ τῶν σωματικῶν καὶ ἐκ τῶν ἀκραιφνεστέρων ψυχικῶν λειτουργιῶν. Τῆς ἐντεῦθεν πηγάζουσας ψυχικῆς ἐνεργείας ἀποτέλεσμα εἶναι ἡ ἀντιλήψις καὶ ἐν γενεῖ ἡ γνώσις.

Ἄν πρόκειται, λέγει ὁ G. Lipps, νὰ ἀναπτύσσεται ὁ πνευματικὸς βίος, ἀναγκαῖον εἶναι νὰ διατελῇ ὁ ὄτος ἐν ἐνεργείᾳ. Ἐργὸν δὲ τῆς ἐπιστημονικῆς διδασκαλίας εἶναι νὰ γενεῖ τὴν ἐνέργειαν ταύτην καθ' ὀρισμένον τρόπον συστηματικῶς. Ὁ φελοῦμεν δὲ πρὸς τοῦτους νὰ διακρίνομεν τὴν ἐν τῇ καταστάσει τῆς συνειδητέσεως συντελουμένην ἐνέργειαν τοῦ πνευματικοῦ βίου ἀπὸ τῆς ἀντικειμενικῆς εἰς φῶς φερομένην ἐκδηλώσιν αὐτοῦ, ἂν πρόκειται νὰ ἀποφεύγονται *διέθησις πλάσις περὶ τὴν διαισθητικὴν τῆς διδασκαλίας*. Ὁ πνευματικὸς βίος δηλαδὴ ὀπταῖ πρὸ πάντων ἐν τῇ γλώσσῃ μορφῇ, ἢ ὅποια γίνεται ἀντικειμενικῶς φανερά. Ἄν ὄρα δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ διαφορά ἐκείνη, δὲ ἐκλαμβάνῃ τις τὴν ἐπικοινωνίαν τῆς γλώσσας ὡς τὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ πνευματικοῦ βίου καὶ θὰ ζητῇ τὴν πηγὴν τοῦ πνευματικοῦ βίου εἰς τὰ στοιχεῖα τῆς γλώσσας. Τοῦτο δὲ ἔχει ἐπακολουθήσει νὰ προέξῃ ἡ γλώσσα ὡς τὸ ὀσιωδέστατον ὄσος δὲ μάλιστα ὡς τὸ ἀποκλειστικὸν ἐκπαιδευτικὸν μέσον. *Ἄλλ' ὄμως οὐδὲν παρέχει μόνον ἑκφρασίαν εἰς τὸν ἦθη ἀναρχοῦν καὶ λαβόντα μορφὴν πνευματικῶν βίου κ.τ.λ.* «Weltanschauliche Bildungsseite». Τοῦ βιβλίου τοῦτου ὄριστὴν μετάφρασιν ἐξέκνησεν ὁ κ. Γ. Παναγιωτίδης, καθηγητῆς Πανεπιστημίου, διδάσκων ὕψιν τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ζυρίχης. Τὴν μετάφρασιν ταύτην ἐξέβλεκεν ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος Δ. Δημητράκου.

Κατὰ τὴν βρεφικὴν ἡλικίαν (ἰδὲα τὸ ἰον ἔτος τῆς ζωῆς), κατὰ τὴν ὅποιαν παρατηρεῖται τὸσον ἀλματώδης σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ἀνάπτυξις, ὄσον εἰς οὐδέμια ἄλλην ἰσχύρον περίοδον τῆς ζωῆς, ὁ ἀνθρώπος *δὲν ὀμιλεῖ, οὐδὲ κατανοεῖ τὰ τυχόν σπάνια πρὸς αὐτὸν λόγια τῆς μητέρας*. Ἀναπτύσσεται κυρίως διὰ τὸν ἐρεθισμῶν τοῦ ψυχοσωματικοῦ ὄργανισμοῦ, ὀλιγώτερον δὲ διὰ τῶν *λεγομένων* ὀπὸ τῆς μητέρας.

Ὁ ἀνθρώπος, ἀρχίζει νὰ ὀμιλῇ περὶ τὸν ἰβον μῆνα ἀπὸ τῆς γεννήσεως. Τότε βεβαίως συντελεῖ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ποῦ καὶ ἡ γλῶσσα τῆς μητέρας. Ἄλλ' ὄμως πάντοτε συν-

τελεῖται ὀμαλῶς ἢ ἀνάπτει τὸ πνεῦμα τοῦ νεορῶ ἀνθρώπου, ἂν προηγήται, ὡς εἰπωμεν ἐκ τῶν σχετικῶν ἐρεθισμῶν γεννωμένη ἀκριβῆς ἀντιλήψις τῶν πραγμάτων καὶ οὐχί ἂν περὶ αὐτῶν διδάσκει ἀπλῶς διὰ τοῦ λόγου ἡ μήτηρ ἢ ὁ διδάσκαλος.

Οἱ ἐν ἡλικίᾳ εἶναι δυνατόν νὰ προφύονται πνευματικῶς κατὰ λταν σημαντικὸν μέρος διὰ τοῦ λόγου καὶ δι' ἀναγνώσεως βιβλίων, ἂν ὀμως καὶ οὗτοι δὲν ἀποστρέφουν ὀλιγὸς τὴν προσοχὴν ἀπὸ τὰ πράγματα.

Ἀλλὰ ἐν ἡλικίᾳ τινος ψυχικῶς ὀγιεῖς, ἂν εἶναι ἐκ φύσεως προδιαθεμισμένοι νὰ ἀνέλθουν εἰς ἀνώτερας βαθμίδας ἀναπτύξεως, πολλὰκις κρύπτον εἰς τὰ βάθη τῆς ψυχῆς των μέγαν πλοῦτον πνευματικόν, τὸν ὀποῖον ὀμως δὲν ἡμποροῦν ἢ καὶ δὲν θέλουν νὰ ἐκδηλώσουν διὰ τοῦ λόγου. Καὶ ὀμως οὗτοι ὀ ἀδυνατοῦντες νὰ ὀματεχνῶν ὀρατικῶς ἢ προφορικῶς, παιδαγωγῶν τὴν νεολαίαν καὶ τοὺς ἄλλους κολίτας καλύτερα ἀπὸ πολλοὺς, οἱ ὀποῖοι ἔχουν τὴν ὀροπὴν νὰ λέγουν πολλά.

Ἡ περισσότερο ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην ἀναμφισβήτητος ἐκπαιδευτικὴ ἀλήθεια εἶναι, ὅτι ἡ παιδεία σημαίνει κυρίως τὰ κατὰ παραδείγματα, τὰ ὀποια εἶναι δυνατόν νὰ διδῶνται εἰς τὴν νεολαίαν ἀπὸ πνευματικῶν κοινωνικῶν καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ πολιτικῶν ἡγέτας, οἱ ὀποῖοι ἔχουν ἀκολουθίαν εἰς τὰς πράξεις των, καὶ τὰς δημοσίας καὶ τὰς ἰδιωτικὰς, καὶ εἰς τὰς σκέψεις των, οἱ ὀποῖοι λαλοῦν ὀλιγα μὲν, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὰς πράξεις των. Μόνον τοιαύτη παιδεία εἶναι δυνατόν νὰ ἀποτρέψῃ τὸν κίνδυνον νὰ μεταβληθῇ ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἡμῶν ἰδία διὰ τῶν ἀνορθῶν καὶ τῶν ἐργατῶν θαυμαστὴν ζωτικότητα μωρτορῶσα νεώτερα Ἑλλάς εἰς Ἑλλάδα γραικούλων καὶ λεβαντιῶν.

Περὶ τῶν σπουδαίων δὲ ἐκείνων ἀνθρώπων, οἱ ὀποῖοι δὲν ἡμποροῦν νὰ ἐκφράζωνται, εἰ μὴ σπονίως, τὸν ψυχικὸν των πλοῦτον ὀτε μὲ τὴν γλῶσσαν τῆς μητέρας, ὀτε μὲ ἄλλην ὀιανδήποτε, καὶ οἱ ὀποῖοι τοιαυτοτρόπως εἶναι κατ' ἐξοχὴν ζωντανῶν τεκμήριον, ὀτι ποῖοις εἶναι πρῶτον τὰ κατὰ παραδείγματα καὶ τὰ πράγματα, ὀς ταῦτα κατ' ἀκολουθίαν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐρεθισμῶν εἰκονίζονται εἰς τὴν ψυχὴν, δεύτερον τὰ παραδείγματα καὶ τὰ πράγματα, τρίτον ὀσαύτως καὶ κατόπιν ἡ γλῶσσα, λέγει τὰ ἀκόλουθα ὁ C. Jung.

Οἱ ἐνδουστρεφεῖς ἐνορατικοὶ καὶ οἱ κατ' αἰσθητὴν ἐνορατικοὶ στεροῦμενοι τὴν ἰκανότητος καὶ τῆς προθυμίας νὰ ἐκδηλώνονται εἰς τοὺς ἄλλους, εἶναι ὀμως ἀπὸ ὀψηλοτέρας σκοπίας θεωρούμενοι ἀνευθεῖς μάρτυρες τοῦ γεγονότος, δὲ πλοῦτος καὶ ἐκίνητος βίος, βίος θαυμάλιος ἀναβύζων καὶ ὀγαυῶν, δὲν ὀπαρχει μόνον ἔξω, ἀλλὰ καὶ ἐνθον. Οἱ ἀνθρώποι οὕτοι εἶναι λταν διδακτικοὶ εἰς πάντα, ὀστις δὲν εἶναι τυφλωμένος ἀπὸ τὴν ἐκάστοτε ἐκπραστούσαν πνευματικὴν μόδον. Τοιοῦτοι ἀνθρώποι ἰσχυρῶς προάγουν τὸν πολιτισμῶν καὶ παιδαγωγῶν ὀχι τὸσον διὰ λόγων, ὀσον κυρίως διὰ τῆς ζωῆς των. Ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς των, μάλιστα δὲ ἀκριβῶς ἐκ τοῦ μεγίστου αὐτῶν ἐλαττώματος, δηλαδὴ ἐκ τῆς ἀδυναμίας νὰ ἀνακοινῶν τὸν ψυχικὸν αὐτῶν πλοῦτον, κατανοοῦμεν μίαν ἐκ τῶν μεγίστων πλανῶν τοῦ συγκροτουμένου πολιτισμοῦ, τὴν δεσποδαίμονα δηλαδὴ πλίστιν εἰς τὸ λέγειν πολλά, εἰς τὴν ὀπέρμετρον ἐκτίμησιν τοῦ διὰ λόγων καὶ διὰ μεθόδων διδασκῶν καὶ τοῦ στόματος κηρότητος κ.τ.λ. Ἐνθα βεβαίως δυνατόν κατεώτερας τις ἀνθρώπος διὰ τῆς μεθόδου καὶ διὰ λαμπρὰς ἰκανότητος περὶ τὸ ἐκφράζειν τὰ διανοήματα του νὰ κρόπη τὴν κατορητότητα. Ἄλλ' ὀμως αὕτη ἀνευθεῖς μὲν, ἀλλ' ἀσφαλῶς δηλητηριάζει τὸν μαθητὴν. Καὶ τοιοῦτοι, κατώτεροι, λογοκόποι ὀπέρχουν σήμερον δυστυχῶς πολλοὶ. (Περὶ τῆς

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Η ΣΩΜΑΤΕΙΑΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΛΩΝ

Το κ. ΒΑΣ. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ τ. Έπιθ. Δημ. Έκπ)σεώς

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Με το Νόμο αυτόν οι δημ)λοι δοκίμασαν πρωτοφανείς εξευτελισμούς. Δημ)λοι άριστοχου, διότι δεν ήσαν άρεστοί στοθε Κοινοτάρχες, περιπλανώντο να βρούν θέσεις πλήρους Δημ. σχολ. γιατί κατά το Νόμο δεν μπορούσαν να διδάξουν σε σχολεία Κοινά δηλ. που είχαν 40 μαθητές / Αυτή η νομολογια δυστυχώς επικράτησε τότε. Και άν ό δημ)λος έδήςλωνε ότι δέχεται να παίρνη άποδοχες ύποδ)λου, πάλιν ό Δήμαρχος δεν έδέχεται τη λύση αυτή, ήθελε ύποδιδάκαλο ή πλήρη δηλαδή έξαθλίωση και τοϋτο γιατί δεν ήσαν ενωμένοι.

Κι έτσι για οικονομία όλίγων χιλιάδων δραχμών ρίχτηκαν άστοργότατα στοϋς δρόμους 800 περίπου δημ)λοι διά να άντικατασταθούν από τοϋς γραμματιστές.

Και τό άλόπητο έκείνο και πρώτοφανές τραύμα στον κλάδο της Λαϊκής Παιδείας δεν εξετάστηκε, άν άπαιθουόνταν σε κείνους που πετάχτηκαν στοϋς δρόμους ή άν άπόβλεπε ο' αυτή την Πολιτεία, στη μόρφωση του λαού της και στο ένθινο της μέλλον.

Τό κακό όμως δέ σταμάτησε έως έδδ. Τό εξευτελιστικότερο ήταν ότι ό Ύπουργός τών Οικονομικών πολιτευτής Εύβολας Καλογερόπουλος ή Κυβέρνηση Ράλλης είχε φύγει και ανέλαβε πρωθυπουργός ό Γ. Θεοτόκης-έκονοποήσε έγκύκλιο με την όποια καταπατούσε Νόμους και διατάγματα και τό πιο εξευτελιστικότερο άνάθεσε τό έργο του κανονισμού τών μιστών στοϋς... Ταμίες του Κράτους !!

Πήγαινε στο Ταμείο να πληρωθής και σε ρωτούσε ό Δερβιναγας Ταμίας :

- Σε ποιά σχολείο ύπηρετείς ;
- Στο διτάείο τόδε.

- Να φέρης κατάσταση έπίσημη του προσώπου !!

Πήγαινε την κατάσταση είτε

ζοντα να ουνιστώμεν την άνάγωνισιν αυτών. Άλλ' ή σχολική παιδεία γενικώς όφείλει να άποβλέπη άντενός εις την ύπό των μαθητών κατκτηνη της μιάς όντως πανελληνίου γλώσσας, της έπίσημης δηλαδή άνγνωρισμένης καθαρυσούσης, ήτις εις κρίσιμους ψυχικούς ήβια περιόδους της νεανικής ηλικίας είναι έξοχον βοήθημα προς έξοδον εκ της κρίσεως άνευ μονίμων ψυχικών βλαβών έννεκα της ερραυρησίας, της μεγαλοπρεπειας αυτής, της άκρβαίας τών κανόνων και της ικανότητος να έκφορζή άρτίως άνώτερα του πνεύματος δημιουργήματα. Πάσα δέ τυχόν κατά μακρότατα χρονικά διαστήματα αναγκαία κρινομένη μεταβολή της κρατούσης καθαρυσούσης γλώσσας αναγκαίον είναι να έπιδικάται νομίμως. Μεταβολαι κατ' άλλους αδιαιρέτους και ύπούλους τρόπους γινόμενα, προάγων, ως ή πέτρα έδιδάξει, την ροπήν εις τό άοσειν έν γένει προς τοϋς νόμους. Η ροπή δέ αυτή ύπέρβη εν όνομ' Έλληνισμών πολλούς όλεθριωτάτη. Τισάται μεταβολαι μαρτυρούσασί ροπήν και εις τό έπιποκείν, έπειδή οδαι συντελοϋνται ύπό όργάνων της πολιτείας, άτινα έχουν όσοει τον όρκον της πιστης τήρησης του συντάγματος, προάγων όθέρως την άπόψησιν και της θρησκευτικότητος, εις ήν κυρίως ό Πολύβιος δικαίως απέδοκε την ύποδοϋλωσην της παιδείας Έλλάδος εις τοϋς τότε ζώηρον διασώζοντας τό θρησκευτικόν συναισθημα Ρωμαίους.

Σ. Μ. ΚΑΛΛΙΑΦΑΣ

Αίωνα δημοσιεύσαν έσημύτατο άρ. ρο με τον τίτλο Αιώς Άγαίοι. Καί ή κατάσταση αυτή της πληρωμής με καταστάσεις από τοϋς Δήμους και Κοινοτήτες βάστηζε έως τα 1919 όταν με την άρ. 18184] 27-2-19 άπόφαση του ύπουργού Οικονομικών Κυβερνήσεως Βενιζέλου και με την άρ. 20774]14-3-19 έγκύκλιο του ίδιου ύπουργού κανονίστηκε τό ζήτημα του τρόπου πληρωμής τών δημοδιδασκάλων από τα Δημόσια Ταμεία και τό Κράτος άνάλαβε τό διαϋλτα τέλη να τό εισπράττει για λογαριασμό του.

Κι έτσι έπαψε τό δοϋναι και λαβείν Δημάρχων και Δημ. Ταμείων. Ο διαβόητος λοιπόν αυτός Γ'Η' Νόμος δημούργησε πρωτοφανή και άφανταστο άναστάτωση στο Δημ)κό κόσμο.

Στις πρωτεύουσες και μεγάλες πόλεις ό Νόμος αυτός δεν πιασε τοϋς δημ)λους, γιατί με πρόταση του Νέγρη μπήκε ένα άρθράκι στο Νόμο αυτό που έλεγε «Εις τοϋς ύπόρους Δήμους ότινες δεν όφείλουν εκ προκαταβολών εις τό Κράτος δεν έφαρμόζονται αι διατάξεις του Νόμου».

Κι έτσι οι δασκάλοι τών μεγάλων Κέντρων και μάλιστα τών Άθηνών - Πειραιώς δεν δοκίμασαν τοϋς εξευτελισμούς τών δασκάλων τών μικρών πόλεων και χωριών και για τοϋτο ή όργη του περιφερειακού διδασκαλικού κόσμου στρεφόταν κατά τών δασκάλων του Κέντρου.

Άλλά τί σοϋ είναι ή έφευρετικότητα στις πονηρίες του άθάνατου Ρωμ)ου !

Ο Νόμος όριζε ότι για να προαχτή ένα σχολείο έπρεπε ό δήμος να μη όφείλη εκ προκαταβολών στο Δημόσιο. Να τί σοφίστηκαν ! Ο Δήμαρχος Πατρέων για παράδειγμα άφηνε επίτηδες χρέος ύπόλοιπο 1.200 ρο. για να μη προαχθού ή συσταθού σχολεία ! και όμως ό Δήμαρχος αυτός ειχε καταθέσει στις Τράπεζες 500 - 600 χιλιάδες δραχ !

Και για την ιστορία αναγράφουμε ότι στα 1911 έπιλοτιμύθηκαν πολλοί βουλευτές να ύποβάλουν πρόταση Νόμου για την κάτληρηση του έπαυχόντου εκείνου Νόμου Γ'Η'. Πρώτος ύπέβαλε ό Π. Βουρλοόμης πεζόμενος από ήμας, δεύτερος ό Π. Άραβαντινός πιεζόμενος από τό Ράικο και έπειτα άλλοι πολλοί. Μά ό Βενιζέλος έκαμε δικό του μόνιμο σχέδιο Νόμου που ψηφίστηκε με βοή και δημοσιεύτηκε ό Νόμος Δ' (4003) την 14 'Ιαν. 1912 άρθρον μόνον : «Από της 1ης Σεπτεμβρίου 1912 έκαστος τών λειτουργών της στοιχειώδους εκπαίδεϋσεως λαμβάνει διουδ)ητες και άν ύπηρετή τον μόνον, άν δικαιοται ύπηρετύν δυνάμετι του βαθμού οϋ ήζήωθη κατά την άπό του Διδασκαλείου ή Ύποδιδασκαλείου άπόλυσιν ή μετά την έπι προαγωγή δημοσίαν συμφώνως τού Νόμου Β.Τ.Μ.Θ' άρ. 29 και τού 18 άρθ. του ΒΟΘ' Νόμου ως και τας νενομισμένας προαϋήσεις».

Έτσι ύστερα από 7 χρόνια εκλείσε μια μελανή σελίδα του Κλάδου μας και της Φαυλοκρατίας. Ο Κλάδος τιμωρήθηκε έπίσης για την έλλειψη όργανώσεως έπαγγελματικής.

Έκασα αυτή τη λεπτομερή παρένθεση για να καταπολώ τοϋς νεώτερους δασκάλους καλά πάνω στο ζήτημα αυτό.

Γυρίζω στη σειρά μου. Βρισκόμαστε στο 1906, όπότεν δημοσιεύτηκε στο «Έμπρος» Άθηνών μια άνοιχτή έπιστολή στοϋς δημ)λλους για συσσωμάτωση και βελτισώση του. Η έπιστολή αυτή έφερε ύπογραφή : Γεώργη Προφάντοπουλος, Διτής Α' δημ. σχολ. Ναυπλίου. Ύστερα από κάμποσα χρόνια ό κ. Ι. Σκουτερόπουλος μου έλεγε σε κάποια συνέλευση της Πανελληνίου Ένώσεως τών Δημ)λων πός αυτός ειχε συντάξει την έπιστολή αυτή και την ύπέγραψε ό Γ. Προφάντοπουλος, που άργότερα έγινε έπιθεωρητής.

(Συνέχεια εις τό έκόμεινο)

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 13

Ετήσια συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος . Δραχ. 26.000 Τμήν του φύλλου . . . . . 1.500 Διά τας Σχολικάς Έφορείας 50.000

"DIDASKALIKON VEMA.. ORGAN OF THE FEDERATION OF ELEMENTARY TEACHER'S OF GREECE BRANCH OFFICE: 13 PATISION ST., ATHENS (GREECE)

"DIDASKALIKON VIMA..

(Tribune des Instituteurs) ORGANE OFFICIEL DE LA FEDERATION DES INSTITUTEURS DE GRECE BUREAUX: RUE PATISION 13 ATHENES (GRECE)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΕΥΤΥΧΕΙΣ ΓΕΓΟΝΟΙ

Είκοσι και εις επίλεκτοι εκπρόσωποι της Διδασκαλικής Οικογενείας, όμόσπονδοι τόν της ύπηρεσίας και άποστολής όρκον, αναλαμβάνουν τήν ποιμαντορίαν μέ στερεάν τήν άπόφαση, όπως έργασθώσι, διά νά θεμελιώσωμεν εις τό έγγυός μέλλον περίτεχρον τόν έλληνικόν ναόν της 'Αγάπης και της 'Αληθείας. 'Η Διοίκηση αισθάνεται έαυτήν εύτυχή, διότι διά τών πολυμήνων και έπιμόνων αγώνων της έπέτυχε νά φέρη εις αίσιον πέρας τό 'Επιθεωρητικόν ζήτημα. Τά πανταχόθεν εκδηλούμενα πρός αύτήν αισθήματα εύγνωμοσύνης διά τήν έπιτυχίαν ταύτην του άγώνος της, άποτελούντα μάρτυρας πολυτίμως μιάς νέας και μεγάλης νίκης του κλάδου, τήν Ικανοποιούν πλήρως. Είναι όντως ταύτο νίκη του κλάδου μεγάλη και λίαν εύτυχής διά τήν οικογενείαν μας γεγονός.

ΕΠΙΔΟΜΑ ΠΟΛΕΩΣ

Είναι άληθές ότι ύπήρξε κάποια έποχή, που ή ζωή του ύπαλλήλου εις τήν 'Επαρχίαν συνοδευομένη από τόν πλοθισμό των αγαθών της έλληνικής ύπαιθρου και τό άπόθεμα της γενικής εκεί χαράς, διέφερον ούσιωδώς από τήν τοιαύτην των μεγαλοπόλεων και δή της Πρωτεύουσας. Δεδικαιολογημένως όθεν ή Πολιτεία, παρέχουσα έπίδομα βίου εις τούς μισθοσυνητάτους, ένίσηκε μέ μεγαλύτερον ποσοστόν τούς δημοσ. ύπαλλήλους των κέντρων. Δέν ύπάρχει όμως αντίρρηση, ότι τά πράγματα σήμερα άνετρέψανται όδην. Και ή πλοισία δεξομένη των πάσης φύσεως αγαθών — ή έλληνική ύπαιθρος — έρημωθείσα άντελώς, έχασε τά αυγά και τά καλάθια, κατά τό δή λεγόμενον. 'Ελειψαν τά καλούδια της και ή χαρά της έφυγαδεύθη. 'Εγινε τόπος μαρτυρίου και τραγωδίας τρανής.

Κανείς δημόσι. ύπάλληλος δέν θέλει νά ύπηρετήση εκεί και όσοι άνήκουν εις τήν ύπηρεσίαν του χωριού, μόνως τρόπος έφευρισκουν διά νά μετατεθώσιν εις τά κέντρα. Δέν τούς άδικούμεν βέβαια. Είναι ταύτο άλλο θέμα και δέν ύπεισερχόμεθα εις τήν έρευνάν του. 'Ερωτώμεν όμως εκείνους, οιτινες τελευταίως κινούνται διά τήν χορήγησην έπίδοματός πόλεως: 'Εοκφέθησαν άρά γε τί θά έπακολούθησιν, εις τήν περίπτωση τό αίτημα των αύτό ήθελε τυχόν γίνει άποδεκτόν; Μή πλανώμεθα λοιπόν, διότι άποδοχή τυχόν της άξιώσεως ταύτης, άποτελοῦσα πρόκλησιν πρός τήν δυστυχίαν των συναδέλφων δημοσ. ύπαλλήλων της ύπαιθρου, θά άπετέλει τό έναυσμα ενός άνταγωνισμοῦ δεινοῦ και μιάς ένδοκουγεννητικής θανατοίωσιν πάλης, μέ άνυπολόγητος καταστρεπτικά δι' ήμάς αύτούς και τό 'Εθνος γενικώτερον άποτελέσματα.

Τούναντιον μάλιστα επιβάλλεται νά φωνάξωμεν όλοι μαζί νά δοθής έπίδομα βίου εις τό χωριό και δή τό άρχικόν τοιοῦτον, έως όπου τουλάχιστον συντελεσθής ή άνασυγκράτησις και άναπνεύση ή δύσμοιρος 'Επαρχία μας. Ναί. 'Επίδομα χωριού και όχι πόλεως.

Ο ΥΠ.ΑΛ. ΚΩΔΙΣ

Πληροφορούμεθα ότι μεταξύ μερίδος τινός συναδέλφων ένγεννήθη ή έντύπωση, κατόπιν των προβληθέντων τροπολογιών σημειών τινών του 'Υπαλ. Κώδικος, ότι ο κλάδος ή μάλλον μία τάξις δημίων άπόλασε τήν έν τῷ Κώδικι θέσιν της.

Συγκεκριμένως ή έντύπωση αύτη έδημιουργήθη εις τούς έκ των Διευσκαλειών προερχομένους συναδέλφους, συσταείς της άπορασιωθίας καταργήσεως των τριών κατηγοριών, εις άς κατετάσσοντο πάντες οι Δημόσι. 'Υπάλληλοι.

Πρός άποκατάστασιν της άληθείας και πρός άποφυγήν πάσης ένδοξομένης παρεξηγήσεως άλλα και προς διύλισην τυχόν άνησυχιών, παρέχομεν τήν έπίσημον και ύπεύθυνον διαβεβαίωσιν ότι ούδώπως μεταβλήθη ή θέσις του Κλάδου έν τῷ Κώδικι, κατόπιν των τροποποιήσεων αιτινες άπαραιτήσασιν ύπό του Ζ'. Παναλ. Συμβουλίου.

Οι τά άντίθετα διαδίδοντες, ή πλανώμεν ή σκοπίμως διαστρέφουσι τήν άλήθειαν. 'Ο Κλάδος άς έχη άπόλυτον έμπιστοσύνην εις τήν ήγεσίαν του.

ΤΑ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΓΕΓΟΝΑ

Είναι εύχάριστον τό γεγονός ότι ή 'Ε. 'Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ. κατά τήν πρώτην αύτης έπαφήν μετά του Κ. Πρωθυπουργού και των άλλων άρμοδίων παραγγόντων, προέταξε τό αίτημα της άναδιοργανώσεως των 'Ασφαλιστικών μας 'Οργανισμών.

Εις προηγούμενον σημειώμας έτονίσασμεν τάς ύφιστάμενας δυνατότητας των Ταμείων ταύτων, όπως άνταποκριθώσι πληρέστερον εις τάς ανάγκας των μετόχων και τών άπολυομένων της ύπηρεσίας δημ. ύπαλλήλων. Πρόχει ηδη ή πλήρης αναδιοργανώσις ταύτων και ένθαρρυνόμεθα νά πιστεύωμεν, ότι οι πρός τόν σκοπόν ταύτον ένέργειαί της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. θά είναι σύντομοι και άποτελεσματικά, άντάξιαί της ύψηλής άποστολής και του ιστορικού ρόλου του 'Αναγάρτου συνδικαλιστικού μας 'Οργανισμοῦ.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Τό θέμα της ύγείας, συναπτόμενον στενάτατα μέ τήν ζωτικότητα και τήν πρόδοον, άλλα και αύτή ταύτην τήν φυλτικήν ύπόστασιν παντός λαοῦ, δέον νά συγκεντρώνη άναμφίβολως περί έαυτοῦ άμείριστον τό ένδιαφέρον και κολλητήν τήν προσοχήν των άρμοδίων και ύπευθύνων.

'Ως γνωστόν, παραλλήλως πρός τούς άγώνας διά τήν όλικήν άνασυγκρότησιν και τήν έπαύξησην των βιοτικών αγαθών διά τήν στήριξιν της ζωής, άλλοι έπίσης σκληροί και έξωμοι άγώνες διεξάγονται κατά του κόσμου των μικροβίων και ύπεροχοι πνευματικοί της θυσιάζουσιν έαυτούς εις τόν βωμόν της θείας του 'Ασκληπιού έπιστήμης, διά νά παρασχεθώσιν εις τόν άνθρωπον και τά άπαραίτητα όπλα της άμύνης.

'Η δακαετής τραγωδία της χώρας ταύτης, άνατρέψασα έκ βάθρων πάσας τάς προς προστασίαν της ύγείας προπολ. προσπάθειας, έμφανίζει τό πρόβλημα ταύτο υπό τήν πλέον στυγνήν του μορφήν.

Δέν πιστοποιείται πλέον ή παρουσία της ύγείας εις τά πρόσωπα των χωρικών μας μέ τό γνωστόν χρώμα και οι όρφανοί δεινήν τήν μορφήν του θανάτου έμφανίζουσιν εις τάς ψυχάς της νεολαίας μας! Εύλόγως λοιπόν ότι τό ζήτημα της ύγείας άνησυχεί ζωηρότατα τήν τάξιν των μισθοσυνητάτων και ή άπόφασις της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. όπως, ή Ιατρική, νοσοκομειακή και φαρμακευτική περίθαλψία αύτών και των οικογενειών των, άπετέλεση τόν πρώτον άντικειμενικόν σκοπόν της δράσεως της, συγκινεί βαθύτατα τόν δημοσιούπαλληλικόν κόσμον μέχρι του άπατάτου μικροουκοισμοῦ της χώρας μας.

Τό νέον Γεν. Συμβούλιον Ιδιαίτερας έπεφορτίσθη διά τήν προαγωγήν του ζήτηματος ταύτου υπό του Π. Συμβουλίου και έλπίζομεν ότι, πρός τόν κρίσιμον ταύτον τομέα, θά έπιδειχθής πλοῦστον τό ένδιαφέρον της νέας διοικήσεως.

Θά άποτελέσει δέ άναντιρρήτως δείγμα κλασικιστής άνικανότητος διά τό Δ. Συμβούλιον, εάν τυχόν ούδεμία έπιτευχθής πρόδος διά τήν προστασίαν της ύγείας της δημοσικής τάξεως, γνωστοῦ όντος ότι τό πρόβλημα ταύτο τυγχάνει λελυμένου ήδη διά πολλούς άλλους κλάδους ύπαλλήλων και έργατών.

ΤΑ ΠΡΟΝΟΜΙΑ

'Η καταβαλλομένη προσπάθεια παρά τιναν δημοσικῶν κλάδων, όπως έπιτύχουσι τήν χορήγησιν έπίδοματων, οῦ μόνον δέν έξυμνητεῖ τήν προσπάθειαν άρμονικῆς συνεργασίας τών δημοσ. ύπαλλήλων άλλα και ύποτέρει και ένισχύει τάς δυνάμεις εκείνας, αιτινες σύμφωνον και σκοπόν έχουσι νά διατηρήσιν κατατεταγμένην τήν δημοσικήν άμυναν.

'Εφ' όσον δέ έγένετο παραδεικτόν παρά πασών άνεξαίρετως των συνηγορηθέντων Δημοσικῶν οργανώσεων, ότι τό αίτημα της ίσης μεταχειρίσεως άποτελεῖ ανάγκην 'Εθνικήν και προϋπόθεσιν αγαθῆς; και έλπιδοφόρου λειτουργίας της κρατικής μηχανῆς, ή έπιδίωξις προνομιακῆς και πάλιν τοποθετήσεως ένίων έξ αυτών, άδοκιμαστέον ούτως άσεβούσιντος πρός; καθιερωθεῖσαν βασικήν αρχήν και άδιαφόρου; διά τήν δημιουργίαν της άπαραίτητου και άναγκαίας εφρυθιάσεως του κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

Αι ιδιαίτεροι αὐται έξειδιώξεις, άν τίθεται πρός τήν περί δικαίου άντίληψιν, είναι άναγκαίον νά σταματήσων, διότι άντι της μικρῆς και μερονομημένης ώφελείας, θά προκληθῆ ζήμια άσυγκρίτως μεγαλυτέα.

Είναι λοιπόν πόθ; τό σύμφερον των δημοσίων ύπαλλήλων, όπως; τό αίτημα της ίσης μεταχειρίσεως παραμείνη ως; τό προέχον και κύριον αίτημα της Πανδημοσικῆς τάξεως.

Ο ΚΩΔΙΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

'Ενῶ εἰσέτι καταρτίζεται ο Κώδις, καταπληκτικαί, τῷ ύνει, διαδίδονται πληροφορίαί διά τό έπικρατοῦν εις τούς συντάκτας ταύτου πνεύμα. 'Ανατροπή έκ βάθρων των κεκτημένων και από 10)ετηρίδιον παραδεδομένων και ασφαλισμός των συμφερόντων της δημοσίουκαλληλικῆς τάξεως.!

Είναι γνωστόν από τάς έπίσημους στατιστικάς καλῶς διαβιούντων λαῶν, ότι ο μέσος όρος; της ζωῆς είναι 60 έτη.

'Όταν, έπομένως, ή Συντακτική 'Επιτροπή του Κώδικος καθιεροῖ διάταξιν, διά της όποιος άπαγορεύεται ή έξοδος του ύπαλλήλου έκ της ύπηρεσίας πρό του θύου έτους της ήλικίας του, δέν σημαίνει ότι ούδεις ταύτων θά γίνει συνταξιούχος, άφοῦ θά πεθάνη ένῶ θά ύπηρετῆ ακόμη;

'Η έθελουσία έξοδος των έγγάμων θηλέων δημ. ύπαλλήλων έπίσης παρεμποδίζεται διά του ύπό σύνταξιν Κώδικος, χωρίς νά λαμβάνεται, διατυχῶς, ύπ' ύψη τό μέγα κοινωνικόν πρόβλημα, που δημιουργείται.

Οι Δημοσίοι 'Υπάλληλοι έπ' ούδενί λόγῳ θά δεχθῶν τήν έφαρμογήν του άντιύπαλληλικοῦ ταύτου Κώδικος και θά άντιμετωπίσουν δρόντως πάσαν κυβερνητικήν προσπάθειαν πρός έπιβολήν καταγκαστικῶν μέσων.

Η ΚΡΑΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

'Η Ιστορία του δανείου ενός μισθοῦ εις τούς; δημ. ύπαλλήλους; είναι γνωστή. 'Η κυβερνήσις υπό τήν πείσιν της άπεργίας του 'Αρχιλίου, ύπεσχέθη τήν βελτίωσιν του μισθολογίου διά τόν 'Ιούλιον, μεταθέσασα κατόπιν τήν χρονολογίαν αύτην διά τόν 'Ιανουάριον του 1950.

'Εν τῷ μεταξύ κατεβλήθη τό δάνειον « γιά νά τά βολέψουν κάπως » οι δημ. ύπαλληλοι υπό τόν όρον νά κρατηθῆ μέ τήν δρισηκίην πλέον ρύθμισιν επί τάς βελτίωσιν του μισθολογίου.

'Αλλά ή βελτίωσις του μισθολογίου άντι του 'Ιανουαρίου, πάλιν άναβάλλεται διά νά φθάσωμεν εις τόν καρρ. 'Ιούλιον. Τό νέον όμως μισθολόγιον μέ τήν ταυτόχρονον άνοδον του τιμηρισμοῦ δέν βελτιώνει αισθητῶς τήν θέσιν των μισθοβιτώνων.

Συνεπώς, ή άπόφασις της κυβερνήσεως νά κρατηθῆ τό δάνειον ταύτο, εις έποχην μάλιστα καθ' ήν πολλοί των Δημ. ύπαλλήλων έπιστρέφουν διαφορών, νομίζομεν ότι δέν είναι σύμφωνον μέ τό δικαίον.

Οι Δημ. ύπάλληλοι τήν μικράν αύτην ένίσχυσιν τήν είχον ξεργάσειν και σκόπιμον είναι νά μή ζητηθῆ ή έπιστροφή του.

ΤΟΥΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ

Εις τό προηγούμενον φύλλον του 'Δ. Βήματος; και εις τήν πρώτην του τούνο σελίδα, έδημοσιεύσαμεν λίαν ευχαρίστας εγκύκλιον πρός τούς ύφισταμένους του του 'Επιθεωρητοῦ 'Επιτ. Περιφ. Σάμου κ. Χρ. Κεχαγιά.

'Η θερμοκότη διά της; έν λόγῳ εγκυκλίου συνηγορίας του αξίου ταύτου εκπαιδευτικοῦ στελέχους ύπερ των εύγενών άγώνων της 'Ομοσπονδίας μας, άποτελεῖ πολύτιμον και θετικώτατην συμπαρατίσιν εις τό όντως βαρῶντα τον έργον της Διοικήσεως. 'Ερχομένη δέ έν συνεχεία παρομοίον ταύτων θαυμαστόν, τῷ όντι εκδηλώσεως και άλλων έλεγκτῶν έπιτελών και έξιφθέτων εκπροσώπων του 'Επιθεωρητικοῦ σώματος, άφ' ενός μέν ύποχρεοῖ τήν Διοικήσιν εις; τήν έκφρασιν των θερμοῦν ευχαριστιῶν της; πρός τούς; ειλικρινεῖς ταύτους φίλους; της οργανώσεως, άφ' ετέρου δέ ένθαρρύνει αύτην όπως; έργασθῆ περισσότερον διά νά καταστήσῃ πραγματικότητα τήν ώραίαν και λαμπράν ιδέαν του Μεγάρου της 'Ομοσπονδίας μας.

ΕΦΕΡΕΙΑ ΠΑΤΑΝΟΥ—ΡΕΘΥΜΝΗΣ

«ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΧΗΣ ΔΩΡΕΑΣ»
ΑΔΣ. αριθ. πράξεως 14

«Εν Πλατάνη και εν τῷ Γραφείῳ τοῦ Σχολείου σήμερον τὴν 17ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1950.

Ἡ Ἐφορεία τοῦ Σχολικοῦ Ταμεῖου Πλατάνου ἀπαρτιζομένη ἐκ τῶν κ.κ. Μ. Ζαχαριουδάκη ὡς προέδρου, Ζ. Σαββάκη ὡς ταμίου καὶ Γρ. Ζευγαδάκη ὡς γραμματέως, Συμβουλευσάμενος εἰς συνεδρίαν κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς καὶ ἐπιβεβαιώσας ἐν ἀπαρτίᾳ ὡς παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐφορέας ἀνάγνωσε τὴν πρὸς αὐτὸν ἀπὸ 17/7/1950 ἐπιστολὴν τοῦ Ἀντ'ρχου Χωρῆκῆς Διοικητοῦ Ἐθνικῆς Ἀσφαλείας Θεσσαλονικῆς κ. Γεωρ. Σταφανῆκη, δι' ἣς τῷ γνωρίζεται ὅτι δωρίζει τὸ συνεχόμενον μετὰ τοῦ γηπέδου τοῦ διδασκείου κτήμα του ἐκτάσεως 800 τ.μ. εἰς τὸ Σχολεῖον ἵνα χρησιμοποιηθῆ ὡς Γυμναστήριον αὐτοῦ.

Τὸ Συμβούλιον τῆς Σχολικῆς Ἐφορέας λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνωτέρω ἐπιθεώρησιν:

Ἀποφασίζεῖ:

- 1) Ἀποδέχεται τὴν εὐγενῆ δωρεάν τοῦ Ἀντ'ρχου κ. Γεωρ. Σταφανῆκη.
- 2) Φησίζει ὅπως ἀνακηρυχθῆ δημοσίως τὸ Σχολεῖον ὁ κ. Ἀντ'ρχος.
- 3) Ὅπως ἀνακοινωθῆ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος πρακτικοῦ πρὸς τὸν κ. Ἐπιθεωρητὴν Β' Ἐκπικῆς Περιφέρειας, πρὸς τὰ Στὰ Ἰπουργεῖα Παιδείας καὶ Δημοσίας Τάξεως καὶ τὸν εὐγενῆ δωρητὴν.
- 4) Ὅπως δημοσιευθῆ ἡ παρούσα πράξις διὰ τοῦ διδασκαλικοῦ βήματος.

Ἐφ' ᾧ συνετάχθη ἡ παρούσα πράξις καὶ υπογράφηται:

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Π. Ζαχαριουδάκης Γρ. Ζευγαδάκης
Ὁ Ταμίος
Ζ. Σαββάκης

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Εν Βαθῆ Σάμου σήμερον τὴν 28ην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ ἔτους 1950, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν ἑνὴ μ. μ. συνελευσάμενοι αἱ σχολικαὶ Ἐφορεῖαι ἀμοιροῦν τὸν Σχολεῖον Βαθέως εἰς κοινὴν ἔκτακτον συνεδρίαν ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Β' Σχολεῖου καὶ λαβούσας ὑπ' ὄψιν τὴν ἐξ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων χιλιάδων δραχμῶν (ἀριθ. 1.600.000) φιλόανθρωπον δωρεάν τοῦ ἐκ τῆς ἡμετέρας Κοινοῦ δημοτικῆς καταγομένου καὶ ἐν Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένου κ. Γεωργίου Μιλτιάδου Ἐπτακοίλη, ὕψος τῶν δρον ὅπως διὰ τοῦ ποσού τούτου ἐπισκευασθῶσι τὰ ὑλοστασίαι τοῦ Διδακτηρίου καὶ τοποθετηθῶσι 152 ἑλλειπόντες ὑλοπίνιακες.

Ψηφίζεῖ:

1) Ἀνακηρύττει Δημοτικὴν τὸν κ. Γεωργίου Μιλτιάδου Ἐπτακοίλην διὰ τὴν ὑπερὸ τοῦ Διδακτηρίου Βαθέως ἐκ δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἑξακοσίων χιλιάδων δωρεάν του, πρὸς ἐπισκευὴν τῶν ὑλοστασίων καὶ ἀγορὰν 152 ὑλοπινιάκων.

2) Ἐκφράζει πρὸς αὐτὸν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὰς ἀμείβους εὐχαριστίας τῶν γονέων, τῶν μαθητῶν καὶ τῶν διδασκάλων τῶν Σχολείων.

3) Ἀποφασίζει ὅπως ἀναρτηθῆ ἡ εἰκὼν αὐτοῦ εἰς τὰ γραφεῖα ἀμοιροῦν τῶν Σχολείων.

4) Ἀποφασίζει ὅπως δημοσιευθῆ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸ διδασκαλικὸν βῆμα, τὸν ἐγκύριον τύπον καὶ εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ ἐκδιδόμενον Ἐλληνοῦ τύπον.

Ἀντίγραφον δὲ τοῦ παρόντος ὑποβληθῆ εἰς τὸν ὡς ἄνω Δημοτικὴν κ. Ἐπτακοίλην, Ἐπιθεωρητὴν Δημοικῶν σχολείων Σάμου καὶ τὴν Σεβαστὴν Νομαρχίαν Σάμου.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Α. Κατζιφωροῦ Α. Παπανικολάου
Τὰ μέλη
Δημ. Ἐπιτακοίλης, Στελ. Ἐπιτακοίλης, Γεωρ. Καραγιάννης

ΕΠΙΟΤΗΣ ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Ἡγουμένιστα 10-9 1950

Π ρ ο ς

τοὺς κ. κ. ἐκπαιδευτικούς λειτουργοὺς τῆς Στοιχ. Ἐκπ. Περιφέρειας μας Ἐδρας τῶν

Ἡ ἀνατίελασα σήμερον, πρώτη ἡμέρα τοῦ Νέου Σχολικοῦ ἔτους ἀδρῖσκει ὄλους μας εἰς τὰς ἐπιτάξεις τοῦ καθηκόντος - με νέαν κροὴν καὶ νέαν δύναμιν διὰ νὰ συνεχίσωμεν τὸ ἱερὸν μαρτυρημα.

Τὸ ἔτος κοῦ διέτρευσαν ὑπῆρξαν ἔτος Ἐθνικῆς ἀναδημοσιεύσεως καὶ Ἐθ-

Σ υ ν ά δ ε λ φ ο ι ,

Ἐγγράψατε τὸ ταχύτερον τὰ σχολεῖα σας συνδρομητὰς εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα». Θὰ ἐνισχυθῶμεν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐλευθέρου ἀναγνώσματος διὰ τὸ Μέγαρον.

Εἶναι τοῦτο ἐπιτακτικὸν καθῆκον ὄλων μας.

Ἐνεργήσατε τὸ ταχύτερον.

νικῆς ψυχικῆς ἀνατάσεως. Κατὰ τὴν ἀναρτίαν τοῦ λήξαντος ἔτους εἶχαμε τοῖς ἐκπαιδευτικοῦς τὴν τιμὴν τῆς ψυχικῆς καὶ ἠθικῆς ἀναδιοργανώσεως, ἀναδημοσιεύσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως τοῦ ἔθνους. Ἀναλογισθῆτε καὶ ὑπολογισατε τί ἐπράξατε πέραν τῶν κυρίων σας καθηκόντων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτῶν. Σταθμισατε τὰς δυνάμεις σας καὶ εἰλικρινεῖτε πρὸς τὸν ἑαυτὸν σας καταλογισατε ἕκαστον εἰς περίπτωσιν πλήρους κατανοήσεως τοῦ σκοποῦ τοῦ ἀναγνωσμένου Κράτους καὶ ἐφ' ὅσον ἐν συνειδήσει ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν ἐπιτακτικὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους - ἄλλως ἂν ἐλιγερῆσατε, ἂν δὲν καταβάλατε τὸ μέγιστον τῆς ψυχικῆς δυνάμεως - τότε καταδικάζεσθε εἰς τὴν στάσιν σας καὶ προσπαθήσατε κατὰ τὸ νέον ἔτος ν' ἀποδείξητε ὅτι δικαίως ἀναίμεται ἀπὸ ὅρας ἡ κοινωνία, ὅτι δικαίως ἀπαιτεῖ τὸ ἔθνος.

Διδασκαλοὶ οἱ ὅποιοι θέλουσι περιορισθῆ μόνον ἐνὸς τῆς Σχολικῆς αἰθούσης ὡς μηχαναὶ ἐκτελούσας τυπικὸν καθῆκον ἀπλῆς μεταδόσεως γνώσεως, διδασκαλοὶ οἱ ὅποιοι δὲν ἐνεδοῦσαν ἠαθητὰς καὶ κατοίους διὰ τῆς δράσεως καὶ παραδειγματῶς τῶν διδασκάλων οἵτινες μένουσι ψυχροὶ εἰς καθῆκον προσάθειαν Κρατικῆς ἀνασυγκροτήσεως καὶ ἀμετοχοῦ εἰς τὸν πόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ εὐγενοῦς ἠρωτικοῦ λαοῦ διδασκαλοὶ οἵτινες δὲν ἀκτινοβολῆσαν ὡς φάροι καθοδηγητικοὶ πρὸς τὰς ἀξιοματικὰς ἀνοίας τοῦ μαχομένου ἔθνους - δὲν ἔχουν θῆσιν εἰς τὴν τιμὴν Ἐθνικῆς μας οὐλομένης. Ἰπάρχει ὁμως ἀκόμη καιρὸς ἐργασίας καὶ δράσεως. Ἰπάρχει καιρὸς καὶ παθῶν εὐγενοῦς ἀρίτης. Προσέλαθε ὄλοι πιπτοὶ εἰς τὸν ὄρκον τὸν ὅποιον ἀδάσατε καὶ θέσατε ἕκαστος τὸν θαμίλιον λῆθον τῆς ἑλληνικῆς ἀναδημοσιεύσεως. Αἱ συνθήκαι ἐργασίας εἶναι ἀσυγκρίτως ἀνώτεροι τῶν προηγηθέντων ἐτῶν. Τὸ ἔθνος ζῆται πίστιν, ἐνδοσυκασμὸν καὶ θέλησιν ἀπὸ ὅρας τοῦς ἐκπαιδευτικοῦς. Ὅπως θαρσεύσθε πρῶτον ἀξιοματικὸν εἰς τὸν πόλον μὴ ἀποστερηθῆτε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν σας τὴν τιμὴν τοῦ νὰ θεωρηθῆτε καὶ πρῶτον ἀξιοματικὸν τῆς προόδου τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς εἰρήνης.

Με τὰς σκέψεις αὐτὰς καλῶς ὄλους ὄρας εἰς ἀναδημοσιεύσεως συναγαμῶν ὑπερ τῆς Περιφέρειας μας πρὸς ὄλους τοὺς τοματῆς τῆς προόδου καὶ ἐξελίξεως τῆς.

Ὁ Ἐπιθεωρητῆς
ΔΡΙΧΜΑΝΑΡΙΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Π ρ ο ς
Τὸ Διδασκαλικὸν Βῆμα
Πατησίων 13—εἰς Ἀθήνας

Κατὰ τὸ δῆμηρον τῆς 2ας καὶ 3ης Ἰουλίου ἐ.δ. ἔλαβε χώραν εἰς Πολύγυρον, ἔδραν τῆς Ἐπιθεωρήσεως Δημ. Σχολείων Χαλκιδικῆς, συγκέντρωσις τῶν δημίων Περιφέρειας Χαλκιδικῆς διὰ τὴν ἐκλογὴν Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν καὶ ἀνάδειξιν ἀντιπροσώπου διὰ τὴν ἐν Θεσπικῇ 22ας Ἰανουαρίου συνέλευσιν τοῦ Κλάδου ἧτις θὰ γίνῃ ἀπὸ 6-12 Ἰουλίου ἐ.δ. Ἐν ἀρχῇ τῆς συγκεντρώσεως παρε-

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΣ ΑΡΙΘ. 27

Ἐν Φινοκάλει Νεοκράλληλος σήμερον τῇ 24ῃ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ 1950 ἡμέραν τῆς Ἐξουσίας Ἀσφαλείας καὶ ὥραν 2ην μ.μ. ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Φινοκάλει, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Προέδρου αὐτῆς Ἐμμανουὴλ Καπίτη, τοῦ Ταμίου Ἰωάν. Πρασινοῦ καὶ τῆς Διδακτικῆς Αἰκατερίνης Κλωντζακῆ ὡς Γραμματέως, συναλευσάμενος εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ἐπράξατο ὡς ἀκολούθως.

Ὁ Πρόεδρος λαβὼν τὸν λόγον ἐξέθεσε λεπτομερῶς τὰς προσπάθειαι καὶ ἐργασίας τοῦ τῶνος Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειας Μίλλου κ. Κων. Ἀλιερακῆ διὰ τὴν τελικὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἐν τῷ συνοικισμῷ αὐτῆς ἀνεγερθέντος διδακτηρίου.

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία ἀκούσασα τῆς ὡς ἄνω εἰσηγήσεως,

Ἀ ν α κ η ρ ὴ σ σ ε ι

μεγάλου εὐεργέτην τὸν κ. Κων. Ἀλιερακῆν, συγχρόνως δὲ ἀποφασίζει ὅπως ἡ εἰκὼν αὐτοῦ ἀναρτηθῆ εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Σχολεῖου, διὰ τὰς εὐγενεῖς φροντίδας τὰς ὅποιας ἀδιακόπως κατάβαλλε, συχνὰ ἐπισκεπτομένης καὶ ἀνδραμόντος τὸς κατοίους εἰς τὸ δωρὸν καὶ ἔκπικτον τοῦτο ἔργον τῆς ἀναγέρσεως τοῦ διδακτηρίου.

Ἐφ' ᾧ συνετάχθη τὸ παρὸν, ὅπως ἀναγνωσθῶν ὑπογράφεται ὡς ἑπεται:

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γραμματεὺς
Ἐμ. Καπίτης Αἰμ. Κλωντζακῆ
Ὁ Ταμίος
Ἰ. Πρασινοῦ

ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ἀσθηνίου—Εὐβοίας, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Μομούχα Εὐσταθίου Προέδρου, Σπύρα Κωνσταντίνου Ταμίου καὶ Ζαφροῦς Κηρύκου Γραμματέως, συναλευσάμενος εἰς ἔκτακτον συνεδρίαν σήμερον τὴν 24ην Ἰουλίου 1950, ἐπὶ τῷ ἑγγέλμῳ τοῦ ἀπριλοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου εὐεργέτου καὶ δωρητοῦ Κωνσταντίνου Νταλιάνου καταγομένου ἐξ Ἀσθηνίου καὶ κατοικοῦ Εὐρεκα Καλλιφρονίας, λαβούσας ὑπ' ὄψιν τῆς ἐπιθεωρήσεως ὑπῆρξαν μέγας εὐεργέτης τοῦ σχολεῖου καὶ δωρητῆς 1000 δολλαρίων,

Ἀποφασίζεῖ:

1) Νὰ ἐκφρασθῶν τὸ συλλυπητήρια ἐκ μέρους τῆς Ἐφορέας καὶ ἀπαύτων τῶν μαθητῶν εἰς τοὺς ἐν Εὐρεκα οὖσων καὶ τέκνα τοῦ ἐκλιπόντος.

2) Νὰ διακοπῶσι τὰ μαθήματα ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς ἐνδειξιν συμμετοχῆς τοῦ γενικοῦ πένθους τοῦ χωρίου.

3) Νὰ ἀποσταλῆ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος πρακτικοῦ εἰς τὴν ἐφημερίδα «Διδασκαλικὸν Βῆμα» πρὸς δημοσίευσιν.

Ἐφ' ᾧ συνετάχθη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται.

Ὁ Πρόεδρος Ἡ Γραμματεὺς
Εὐσ. Μομούχας Σπύρ. Κηρύκου
Ὁ Ταμίος
Κων. Σούρας

Ν. ΑΝΔΡΙΤΣΑΚΗ

Παλαιὰ Διαθήκη γιὰ τὴν Γ' τάξιν
Καὶνὴ Διαθήκη γιὰ τὴν Δ' τάξιν

Γρημμένα σὲ ἀπλὴ γλῶσσα καὶ ὑφὸς ἐπιλογῶν, δημοσιευθὴ τὴν κατάλληλην ἀφορμῶν γιὰ τὴν ἐξήφωσιν τοῦ θεολογικοῦ συναισθήματος τῶν μαθητῶν.

Ἐκδόσις Α. ΜΑΤΑΡΑΓΚΑ
Θεμισσοκλέους 15—Ἀθήναι

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ "Η ΕΠΙΣΤΑΣΙΣ"

Ιωάννινα 27-8-1950

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τοὺς κ.κ. συναδ. ἀμφότερων τῶν φύλων τῆς περιφ. Ἰωαννίνων

Ἀγαπῆτοι Συναδελφοί,
Τὸ νέον διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συλλόγου τῶν δημῶν Ἐκπαίδ. Περιφέρειας Ἰωαννίνων ἡ "Ἐπίστας" συγκροτηθὲν εἰς αἰμα ἀπευθύνει πρὸς ὅλους τὸν θεσμὸν συναδελφικὸν χαρακτήρα ἐμφαζίει δὲ καὶ τὴν ἐπιχειρήσαστον διὰ τὴν τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν μᾶς περιβάλατε διὰ τῆς ψήφου σας.

Παρέχοντες τὴν διαβεβαίωσιν συνάμα ὅτι θὰ ἐργασθῶμεν μὲ δίκαιαν τὴν δυνάμειν διὰ τὴν προωθήσασμεν καὶ ἰκανοποιήσασμεν ὅλας τὰς δυνατάς ἐπαγγελματικὰς ἐπιδιώξεις ἠθικὰς καὶ ὁλικὰς τοιαύτας. Εἰς τοῦτο βεβαίως ζητοῦμεν καὶ τὴν θετικὴν συμπαράστασιν σας διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ἀμφιβάλλομεν. Ἀπαρτῆ ὁμοῦ ταύτης εἶναι ἡ ἐγγραφή ὁλων μας εἰς τὸν συλλόγον διὰ τὴν ἀποτελέσασμεν οὕτω ἀρραγῶς βίθρον καὶ χωρηθῶμεν μὲ θάρρος καὶ πλήρη πεποιθῆσιν πρὸς τὰ πρῶτα.

Παρατηρεῖται ἂν προκειμένῳ καὶ τοῦτο λέγεσθαι μὲ πολλὴν λύπην, διότι πολλὰκις ἐκινῶσθαι ἀπὸ τὰ μέχρι τοῦδε Διοικητ. συμβούλια, οἱ ὑπάρχοντες ἀκόμη ἐνίοσι συναδέλφοι, πολὺ ὀλίγοι βεβαίως, πού μόνουσι ἔξω τοῦ συλλόγου. Διαίτι; δὲν εἶναι νογόν τούτου εἰς ἡμᾶς. Λέγομεν εἰς ταύτους οἱ εἰς μετὰ προθυμώμενοι καὶ διατεθειμένοι νὰ ἀκούσασμεν κατ' ἴδιαν τὰς ἀπόψεις τῶν.

Μαζὶ μὲ τὴν συμπαράστασιν ζητοῦμεν, ἀκόμη καὶ τούτο! ἔαν τυχόν ζήτημα τοῦ κλάδου μας διαφύγῃ τῆς ἡμετέρας προσοχῆς ἢ ἔαν ἀκόμη συνάδελφος ἔχῃ ἀτομικὰ ζήτήματα πρὸς ἐπιλύσιν ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Διοικητικοῦ συμβουλίου ἢ εἰς περὶ τὴν μᾶς τὸ εἶπε ἢ δι' ἐπιστολῆς ἢ μᾶς τὸ γράψῃ. Θὰ μᾶς εὖρον προθυμώτους πάντοτε ἀκόμη δὲ καὶ θὰ τὸν εὐχαριστήσασμεν. Ὡς πρὸς τὰς γενικὰς συλλεούσεις; Γνώμη μας καὶ ἐπιθυμία εἶναι νὰ γίνωσιν κατὰ τὴν ἰσχυρὴν τοιαύτην. Γνωστὴ εἶναι ἡ σκοπιμότης τῶν ἀπὸ πάσης πλευρᾶς. Πλὴν ὁμοῦ παρατηρεῖται ὅτι καὶ εἰς τὰς ἐλαστικὰς συλλεούσεις πού γίνονται εἰς ὅλον τὸ ἐτος τὸ πλείστον μέρος τῶν συναδελφῶν δὲν πορίζονται αὐτοπροσώπως ἢ ἐκπροσωπεύονται μὲ μίαν ἐξουσιοδότησιν. Πιστεύομεν οὖν τοῦτο προκαλεῖ ὀδύνην, προδίδει δὲ, ἄς μᾶς ἐπιτραπῇ ἢ φράσῃ, ἑλλειψὴν συνδικαλιστικῆς συνειδήσεως, ἀκόμη δὲ οὐδεμίαν ἐνθάρρουνσιν παρέχει εἰς ἡμᾶς δι' ἐργασίαν, ἔχει παραλλήλως καὶ ἀντικεινοῦ ἐπὶ τῆς ὅλης ἀξιοπρεπειᾶς τοῦ κλάδου καὶ τῆς προωθήσεως τῶν ζητημάτων μας.

Ἐάν κινεῖται ἔξ ἡμῶν δὲν λαμβάνη τὸ «Διδ. Βῆμα», δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ κλάδου μας ἢ ἐπιθυμῇ νὰ λαμβάνῃ τούτου εἰς ἄλλην διευθύνσιν ἄς μᾶς τὸ γράψῃ, ἀμέσως διὰ τὴν ἐγκαιρὸν τακτοποίησιν.

Μαζὶ μὲ τὰ ἀνωτέρω ἀνακοινούμεν καὶ τὰ ἀκόλουθα: 1) Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 39 ἐ. ε. πράξεως τοῦ Δ. Σ. καθ' ὁρισθῆναι ἡ ἐτήσια συνδρομὴ διὰ τὸ δημοσπονδιακὸν ἔτος 1950-51 εἰς 400.000 ἔξ ὠν 25.000 ὑπὲρ τῆς δημοσπονδίας καὶ «Διδ. Βῆματος» καὶ 15.000 ὑπὲρ τοῦ Συλλόγου. Καταβληθήσεται δὲ τὸ ποσὸν τούτου εἰς 3 δόσεις ἡτοι: ἡ πρώτη δόσις εἰς 20.000 δρχ. τὸν Σεπτέμβριον, ἡ 2 τοιαύτη εἰς 10.000 δρχ. κατὰ τὸν Δεκέμβριον καὶ ἡ 3 καὶ τελευταία εἰς 10.000 δρχ. κατὰ τὸν Μάρτιον τοῦ 1951.—Εἰμεθα βεβαίως οἱ προθύμως θὰ καταβάλωσι οἱ κ. κ. συναδελφοὶ τὴν ἀνωτέρω συνδρομὴν.

2) Ἐνδεικνύεται νὰ γίνῃ ἐνός τοῦ Σ)βρίου ἡ λογοδοσία τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ΚΒ' Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς Διδ. Ὀμοσπονδίας. Δι' ὃ καὶ ὀρι-

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ σταθμοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου Παραμυθίας ἐγένετο Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μελῶν τοῦ ἐν λόγω Συλλόγου.

Κατ' αὐτὴν ἐλογώθησεν ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ΚΒ' Γεν. Συνελεύσεως κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ἐξέθεσε λεπτομερῶς τὰς ἀποφάσεις τῆς ΚΒ' Γεν. Συνελεύσεως.

Πετὰ τὸ πᾶρας τῆς λογοδοσίας τοῦ ἀντιπροσώπου κ. Δημ. Σαράκα ὁμοφώνως ἡ Γεν. Συνέλευσις ἀνέκρινε τὰ πεπραγμένα τοῦ ἀντιπροσώπου καὶ ἀπέκρινε εἰς αὐτὸν γραπτῶς τὴν εὐαρέσκειαν τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου διὰ τὴν ἐπιτυχῶς ἀντιπροσώπευσιν τῶν ὁριζῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ἐλογώθησεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὰ πεπραγμένα του ὡς καὶ τὸ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον.

Ἐνακρίθησαν παμφήφει καὶ ἐνθ' ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει ἀνεγράφει καὶ τὸ θέμα τῶν ἀρχαιριστῶν Νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ Ἐποπτικῶν τοιούτου ἡ Γεν. Συνέλευσις ὁμοφώνως καὶ διὰ φανερὰς ψηφοφορίας ἀνάγνωσεν τὴν ἐπιστολὴν τῆς εἰς τὸ αὐτὸ Διοικητικὸν καὶ Ἐποπτικὸν Συμβούλιον μέχρι τοῦ Ἰουνίου 1951.

Ἐγένοντο τροποποιήσεις ὠρισμένων ἀρθρῶν τοῦ Καταστατικοῦ καὶ καθαρῶς ὁμοφώνως ὑπὲρ τῆς Συνελεύσεως ὅπως αἱ Γενικαὶ Συνελεύσεις γίνονται ἐκ περιτροπῆς εἰς τὰ τρία κέντρα τῆς Περιφέρειᾶς τοῦ Συλλόγου.—Πάργαν.—Παραμυθίαν.—Ἡγουμενίτσαν.

Ἐπίσης ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρισις μνημείου τῶν σφαιριστῶν ὑπὸ τοῦ Ναζιστοῦ συναδέλφου Ἰωάννου Μπαζάκου, Κωνίου Κατσούλη καὶ Περικλέους Κακούρη καὶ ἡ τοκοδέσμησις τοῦ εἰς τὴν ἀλλήν τοῦ Δημ. Σχολείου Παραμυθίας.

Ἐπίσης ἐλήφθη ἀπόφασις διὰ τὴν ἴδρισιν Συνεταιρισμοῦ Δημῶν-Δημῶν καὶ Νηπιῶν Ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειᾶς Παραμυθίας ὡς καὶ διὰ τὴν ἴδρισιν τριῶν Βιβλιοθηκῶν διὰ τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου εἰς Πάργαν-Παραμυθίαν καὶ Ἡγουμενίτσαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἐτηρηθῆσιν ἄνευ λεπτοῦ ἐκ μνήμην τῶν σφαιριστῶν τριῶν συναδελφῶν. Μετὰ τὸ πᾶρας τῆς Συνελεύσεως ἀπαντα τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου μετὰ τοῦ παρευρεθέντος ἐκεῖ Ἐπιθ. τοῦ Δημ. Σχολείου Παραμυθίας κ. Ἰωάν. Ἀρχιμανδρίτου μετέβησαν ἐν σώματι εἰς τὸν ὄπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν τριῶν συναδελφῶν ὡς καὶ τῶν 46 ἐτέρων κατοίκων Παραμυθίας ἐνθα ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Δημ. Σαράκα κατετέθη στέφανος εἰς τὸ μνημεῖον αὐτῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἐπέβη ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγγέλου Παραμυθίας καὶ δύο Ἀρχιμανδριτῶν ἐπιμνημόσους ἄσους.

Ἐν Ἡγουμενίτσῃ τῆ 3ῃ Ὀκ)βρίου 1950
Παργινός

Ἐσμεν ὡς ἡμέραν Γενικῆς συνελεύσεως τὴν 24 Σ)βρίου ἐ. ε. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὡραν 11 π. μ. ἐν τῇ Καλλιανεῖ Σχολῇ (αἰθουσα τοῦ Κατηχητικοῦ σχολείου 3ος ὁροφου).

Ἐάν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην δὲν γίνῃ ἀπαρτῆ τῆς Συνελεύσεως θὰ ἀναβληθῇ διὰ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν 1 Ὀκτωβρίου τὴν ἰδίαν ὡραν καὶ εἰς τὴν ἰδίαν αἰθουσαν ἀνεῦ ἐτέρας προσκλήσεως. Τονίζομεν καὶ αὐθις οἱ δέον νὰ παραστήτε πάντες.

Μὲ συναδελφικὸς χαίρετισμός;
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Κων. Κωσταδήμας Δ. Ολιονόμου
Τὰ Μέλη
Γεώργ. Ολιονόμου, Γεώργ. Ἐξαχόπουλος, Γεώργ. Σαμαντάς.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΘΝ. ΔΗΜΩΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ

Π ρ ὶ ς
τοὺς κ. κ. συναδέλφους τῆς ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειᾶς Κιλικίας

Ἐπὶ τῇ ἐνάξει τοῦ σχολικοῦ ἔτους εὐχόμεθα εἰς πάντας ὑμᾶς ὑγιαίν, χαρὰν καὶ εὐδωκίαν τῶν ὑψηλοῦ καὶ θαυραστοῦ ἔργου μας ὡς καὶ ἐκπλήρωσιν, παντὸς ἀτομικοῦ πόθου.

Ἐπίσης συναδέλφοι,

Ἡ σημερινὴ κατάστασις τῆς χώρας μᾶς ἐπαβάλλει πρὸς ἡμᾶς τοὺς λεγόμενους τῆς Στοιχειώδους ἐκπαίδευσως, τοὺς σμιλευτὰς τῶν μίσχων τῆς Ἑλληνικῆς νεότητος, τὴν ἀναθεωρήσιν καὶ ἀνασύνεσιν ἀσπῶν τῶν δυνάμεων μας πρὸς ὅξεν καὶ τιμὴν τοῦ πολιτικοῦ ἔθνους μας, ὅπερ πολλαπλῶς ἐδοκιμάσθη κατὰ τὸν ὄρον τῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος καὶ πάντοτε ἐξήλθε νικηφόρον καὶ τροπαιοφόρον. Τραπέδεον καὶ ὑπερήφανον κρατοῦν ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων τὴν αἰσφίαν καὶ ἀνέσχηρον δάδα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ διακηρύσσον τὸν κώδικα τῶν ἀνθρωπικῶν δικαιωμάτων, ὧν ἐνεκεν ζῆ καὶ εὐμερεῖ σύμπασα ἡ ἀνθρωπότης.

Ἐπιβάλλεται μάλιστα σήμερον, ὑπὲρ πάντων ἄλλων περιστάσεων, ἡ ἰσθ' αὐτῆς ὑποχρέωσις ἡμῶν, ὅτε ἡ ἐσχίζηλος ἡμῶν Πατρὶς εὐθυσταί εἰς τὸ σταδίον τῆς γενικῆς ἀνασυκροτήσεως καὶ φιλοδοξίᾳ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν ὁμαλὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς, τὸν ὁποῖον ἐπιθυμοῦμεν ἅπαντες.

Ἐκτελοῦντες προθύμως καὶ ἀγογγύστως τὸ ἱερὸν καθήκον μας καὶ συντελοῦντες ἀποτελεσματικῶς ὑπὲρ τῶν ὑψηλοῦ σκοπῶν τῆς πολιτείας, αὐτομάτως θὰ μᾶς δοθῇ τὸ δικαίωμα νὰ αἰτήσασμεν παρ' αὐτῆς πᾶν ὅτι ἡθέλων συμβάλει εἰς τὴν εὐμερίαν ἡμῶν αὐτῶν. Ἰνα ὁμοῦ ἡ δόξα τοῦ συλλόγου παρουσιασθῇ εἰς ἰσχυρότερα ἐπιβάλλεται ὅπως καὶ οἱ μὴ μέχρι σήμερον ἐγγραφέντες εἰς τὸν Σύλλογον κ.κ. συναδελφοὶ σπεύσασιν καὶ ἐγγραφῶσι ὅσον ὀλον τὴν τάχιστα.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν προσηρθέντων ἀπαιτεῖται παρ' ἀπάντων τῶν συναδελφῶν κατανόησις σύμπνοια καὶ ἀγάπη, πίστις καὶ θυσία.

Εἰμεθα διδασκαλοὶ τῆς Ἑλλάδος μᾶς μὲ μόνην ὑποχρέωσιν τὴν πνευματικὴν ἀνάστασιν τῆς. Ἐξ ἰσθ' εἰμεθα ὑπεύθυνοι ἐναντι αὐτῆς καὶ ἐξ ἰσθ' δικαιούμεθα ταύτης.

Πρὸς τοῦτους εὐχαρίστας ἀνακοινούμεν ὑμῖν, οἱ ὁ Σύλλογός μας ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ὅπως παρουσιασθῇ πλεόν ἀξιοσηρῆσι καὶ συνεπῆς εἰς τὸν προορισμὸν τοῦ ἀπέκτισεν γραφεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 21ης Ἰουνίου ἀριθ. 74 καὶ φιλοδοξεῖ ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ καταλάβῃ τὴν ἐμπροσθοῦσαν θέσιν μεταξὺ τῶν συλλόγων τῆς περιφέρειᾶς μας.

Ἀηλοῦμεν δὲ οἱ ὁ Σύλλογός οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κλάδου καὶ οὐδέποτε θὰ παύσῃ νὰ ἐνεργῇ καὶ δρά κατ' ἐκείνους, οἵτινες ἡθέλων παρουσιασθῇ ὡς στραγγαλιστῆ τῶν δικαιωμάτων του.

Θὰ εἰμεθα πλεόν ὑπερήφανοι καὶ εὐνχεῖται ἔάν κατὰ τὴν βραχυταίνην αὐτὴν περιόδον τῆς διοικήσεώς μας οἱ ἀγαπῆτοι συναδελφοὶ εἰς ὠρισμένας ἐνεργείας μας ἐρχωνται ὡς σύμβουλοι τοῦ ἔργου μας ἢ ὡς ἐπικριταὶ τούτου κατὰ τὴν ὡραν τῆς λογοδοσίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐξασκοῦντες σκοπὸν ψυχολογικὴν βίαν ἐπὶ τῶν ἐκλογῶν.

Μετὰ συναδελφικῶν χαίρετισμῶν
Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γ. Γραμματεὺς
Δ. Δρασπόπουλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΗΜΩΝ ΑΙΔΗΠΟΛΗΣ

Ἐξαιρετικῶς ἐπέλγουσα

Ἐν Γουθεῖφ τῆ 17 Σ)βρίου 1950
Πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους Συναδέλφους τῆς Περιφέρειᾶς
(Διὰ τῶν κ. κ. Τμηματορχῶν)

Ἐπίσης Συναδέλφοι,

Κατὰ τὴν Κ.Β. Γενικὴν Συνῶιν τῆς δ)κῆς δημοσπονδίας ἀπεφασίσθη ἡ ἴδρισις τοῦ μεγάρου αὐτῆς. Τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ σταθμὸν ἱστορικὸν διὰ τὸν δημῶν καὶ τὴν βρασίαν αὐτοῦ καὶ θ' ἀποβῇ ἡ σκέπη ἢ προστασία καὶ τὸ καταφύγιον εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν ἄτινα μεταβαίνουν εἰς Ἀθήνας, πρὸς παρακολούθησιν τῶν σπουδῶν. Οὕτω κ. Συναδελφοὶ τὸ δειροῦ ἀρχίζει νὰ γίνεσθαι πραγματικότητα.

Καθίσταται ὁθεν ἀναγκαῖον, ὅπως ἀποδείξωμεν διὰ μίαν εἰσέτι φερόν, ὅτι ἡ διδ)κῆ ψυχὴ εἶναι μεγάλη, ὅτι περιβάλλεται ἀπὸ ἀνώτερα αἰσθήματα, ὅτι δὲν γνωρίζει ἐμπόδια ἀλλὰ χωρεῖ μὲ θάρρος σὲ κάθε τι ποῦ θὰ βρεθῇ μπροστὰ τῆς καὶ οἱ πάντα ἐξερῆ νὰ νικᾷ. Ὡς πρώτη οἰκονομικὴ βῆσις τοῦ τεραστοῦ τούτου ἔργου προεκρίθη τὸ προῖδν διαθήσεως ἐνὸς βιβλίου μεταξὺ τῶν μεσῶν τῶν τεσσάρων ἀνωτέρω τάξεων τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Τὸ βιβλίον τοῦτο θ' ἀπαρτίζεται ἀπὸ διηγήματα, κατὰλληλα γιὰ τὰ παιδιὰ πατριωτικῶν καὶ ἠθροκευτικῶν περιεχομένου, ἄτινα θ' ἀποστέλλουν οἱ σύλλογοι. Διὰ τοῦτο:

1) Ἐκάστος Συναδέλφος ὁς ἀποστείλῃ πρὸς ἡμᾶς, ἐντός ὁμοῦ βραχυτάτου διαστήματος ἕνα ὄρατο διηγήμα καὶ φωτογραφίας ἱστορικῶν μνημείων, ἂν ὑπέκρουσιν τοιαύτα.

2) Ἐκάστος Διηγῆς ὁς εἰσπράξῃ ὡς προκλήν δραχμὰς 2.000 παρ' ἐκάστου μαθητοῦ, τοῦ ὁποιοῦπεῦ καταβαλλόμενον ἄμα τῇ παραλαβῇ τοῦ βιβλίου ἰνα ἀποστέλλωμεν ταῦτα εἰς τὴν δημοσπονδίαν, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κολοσσιαίας διὰ τὴν ἐκδοσίν τῶν ἐν λόγω βιβλίων δαπάνην.

Πεποιθότες, ὅτι οἱ ἀγαπῆτοι συναδελφοὶ καὶ εἰς τὴν φωνὴν αὐτὴν δὲν θὰ ὑστερήσουν ἀλλὰ θὰ πράξουν ὅπως πάντα τὸ καθήκον τῶν,

Διατελοῦμεν
Μετὰ Συναδελφικῶν Χαίρετισμῶν
Τὸ Δ)κ)ν Συμβούλιον

Νέα Βιβλία
ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΑ ΕΡΕΙΣΜΑΤΑ
ΑΝΔΡΕΑ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΚΗ
Δημοδιδασκάλου

Τὸ βιβλίον αὐτὸ πρέπει νὰ διαβασθῇ ἀπὸ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς καὶ πάντας τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ πάντας τοὺς προαγωγῆ τῆς Παιδείας. Περιέχει σύντομον περίληψιν τῶν πρακτικῶν τοῦ Παγκρητίου Παιδαγωγικοῦ Συνεδρίου Χανίων, παραφέτει εἰδικὰ κεφάλαια περὶ τῆς ἀξίας τῶν Συνεδρίων καὶ τοῦ τρόπου ὁργανώσεώς τῶν, ἐξετάζονται ἀπὸ τὸν συγγραφέα πολλὰ σχολικὰ προβλήματα, ἐκτίθενται ἀτομικαὶ τὸ γνῶμα καὶ κρίσεις περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν μας πραγμάτων θλόντων βασικὰ σημεῖα τῆς Στοιχειώδους Παιδείας καὶ ἀναπτύσσονται τὰ καιρία θέματα τῆς ἐνιαίας Διδασκαλίας, τῶν Σχολικῶν ἔορτῶν, τοῦ Μονοταξίου κ.λ.π.

Ζητήσατε τὸ ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα, ἢ τὸν Ἰδιον Νεὺς Ἄγιον Βασιλείων—Ρεθύμνης.
Σελίδες 80.— Τιμῆται δρ. 10.000

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΙ ΔΥΟ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΙ

Την 18ην τρέχ. έλαβε χώραν εις τὰ γραφεία της Όμοσπονδίας μας κοινή σύσκεψις τών Διοικήσεων τών δύο Όμοσπονδιών.

Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν λεπτομερῶς τὰ ἀπασχολούντα ἀμφοτέρως τὰς Όμοσπονδίας προβλήματα καὶ ἐλήφθησαν αἱ δέουσαι πρὸς ἀντιμετώπισιν τούτων διὰ κοινῶν ἐνεργειῶν ἀποφάσεις. Ἐπεκράτησε ταυτότης ἀντιλήψεων ἐφ' ὧν τῶν ζητημάτων καὶ ἀπεφασίσθη πλήρης συνεργασία, ἐκδοθέντος σχετικοῦ ἀνακοινωθέντος.

ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἡ Διεύθυνσις της Ἰδιωτικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, προὐχῶς εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ δημοιορηθέντος ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ τύπου φορέου.

Α) Αἱ ἀδείαι ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας ἰδιωτικῶν ἐν γένει σχολείων χορηγοῦνται προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ ὕπουργοῦ τῶν θρησκευμάτων καὶ Παιδείας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ.

Διὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος ἐχορηγήθησαν 18 ἀδείαι ἰδρύσεως Γυμνασίων δι' ἔσον τὸ Κράτος, ἀδείαι δὲ λειτουργίας 11. Ἐπομένως δὲ λειτουργήσουν 11 ἰδιωτικὰ νέα Γυμνάσια.

Ἐσαυτῶς ἐχορηγήθησαν 67 ἀδείαι ἰδρύσεως δημοτικῶν σχολείων καὶ 88 νηπιαγωγείων. Ἐξ αὐτῶν θὰ λειτουργήσουν 84 δημοτικὰ καὶ 11 νηπιαγωγεία διὰ τὰ ὅποια ἐχορηγήθη παρὰ τοῦ κ. ὕπουργοῦ ἡ σχετικὴ ἀδεία λειτουργίας.

Συναπτῶς δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθειαν ὁ δημοιορευθεὶς εἰς τὰς ἡμερησίας ἀριθμὸς ἰδρύσεως ἰδιωτικῶν σχολείων.

Β) Πρὸ της ἐκδόσεως της κατὰ Νόμον ὑπουργικῆς ἀποφάσεως περὶ ἰδρύσεως ἰδιωτικῶν σχολείων ἐκδίδεται σχετικὴ πράξις τοῦ ἀρμοδίου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου, προκειμένου περὶ Γυμνασίων καὶ ὁμοίᾳ τοῦ Ἐπιτοκιοῦ Συμβουλίου, προκειμένου περὶ Σχολείων Στοιχειώδους ἐνώπιον τῶν ὁποίων εἴθονται τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπόμενα δικαιολογητικά, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἀπαραίτητος καὶ τὸ πιστοποιητικὸν περὶ της νομιμοπροσῆνης τοῦ αἰτουμένου τὴν χορηγήσιν ἀδείας.

Τὰ αὐτὰ δικαιολογητικά ὑποβάλλονται πρὸς τοὺς ἀρμοδίους Ἐπιθεωρητὰς κατὰ τῶν ἐπιθυμούντων νὰ προσληφθῶσι εἰς ἰδιωτικὰ σχολεῖα ἑκπαιδευτικῶν, τῶν ὁποίων ὁ ὀριστικὸς διορισμὸς συντελεσται, ἐφ' ὅσον ἤθελον κριθεῖ νομιμόφρονες.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΩΝ

Εἰς τὴν Ἐφημερίδα της Κυβερνήσεως ἐδημοιοεῦθη ἡ ἀπόλυσις ἐκ της ὑπηρεσίας, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ὀρίου ἡλικίας, τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδ. Α'. Περιφερείας (Ἀθηνῶν) κ. Μ. Μιχαλοπούλου καὶ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδ. Δ'. Περιφερείας Ἀθηνῶν κ. Σταύρου Βασιλοπούλου, ἐκφραζομένης πρὸς αὐτοὺς εὐχαριστίας.

ΝΕΟΝ ΜΕΛΟΣ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον της Όμοσπονδίας μας διὰ της ὑπ' ἀριθ. 26)10-10-50 Ἀποφάσεως του ἀπαδέχθη τὴν ὑποβληθεῖσαν αἴτησιν ἐγγραφῆς τοῦ ἀρτι συσταθέντος Συλλόγου Δημῶν Ἐκπ. Περιφ. Λακωνικῆς καὶ ἐνέταξε τοῦτον εἰς τὴν δόξαν της Ὀργανώσεως.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ

Ἡ Διοίκησις της Όμοσπονδίας μας προέβη εἰς τὰς κάτωθι ἐνεργείας :

1) Παρουσιάσθη εἰς τοὺς ἀρμοδίους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ρύθμισιν προκυμασῶν ἀνωμαλιῶν εἰς τινὰς περιφερείας κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νέου μισθολογίου, συνεβίβη ἐσφαλμένης ἐρμηνείας της σχετικῆς ἐγκυκλίου.

2) Ὑπεστήριξεν αἴτημα συναβ. Β. Ἑλλάδος ὅπως παρασχεθῆ ὑπὸ Γ. Λογιστηρίου ἡ δυνατὸν ἐπιστροφῆς της διαφοράς ἐκ συμψηφισμοῦ ἀποδοχῶν εἰς περισσοτέρας δόσεις.

3) Συνεκάλεσεν ἐνταῦθα τὴν 15ην τρέχ. εἰς σύσκεψιν τὰ Προεδρεία τῶν Συλλόγων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς καθ' ἣν συνεζητήθη τὸ θέμα τοῦ Μεγάρου της Όμοσπονδίας.

4) Πάρεστιν, προσκληθεῖσα, εἰς τὴν ὀρκωμοσίαν ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν νέων Ἐπιθεωρητῶν καὶ πα-

ρέθεσε τὸ βράδυ της 19ης ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀβέρωφ» τὸ ὅποιον, προσκλήθέντες, ἐτίμησαν ὁ Ὑπουργὸς της Παιδείας, κ. Μπακόπουλος, ὁ κ. καὶ ἡ κυρία Ἐ. Παπανοῦτσου Γ. Γραμμ. ὕπουργοῦ Παιδείας, ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Καλλιῶφας μετὰ της κυρίας του, τὸ Ἐκπ. Συμβούλιον. Οἱ Δ)ταὶ τοῦ Ὑπουργείου, οἱ Τμηματάρχαι της Στοιχειώδους, ὁ Πρόεδρος της Ἐνώσεως Ἐπιθεωρητῶν κ. Ἡλ. Βασιλείου, Οἱ Πρόεδροι καὶ Γ. Γραμ. Όμοσπ. Μέσης κ. Πετρούνης καὶ Ματζουράνης, ὁ τ. Γεν. Ἐπιθ)της κ. Ἀτσαβῆς καὶ ἄλλοι.

5) Ἐνδιαφέρθη διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ζητήματος της αὐξήσεως τῶν ἐδρῶν της Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως.

6) Μετέσχε κοινῆς συσκέψεως μετὰ της Διοικήσεως της Όμοσπονδίας Λειτουργῶν Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, καθ' ἣν ἐτέθησαν αἱ βάσεις συνεργασίας.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΗΣ Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ἡ νέα Ε.Ε. της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Β. Ἀναστασάτου, ἐπεσκέθη τὸν κ.Πρόεδρον της Κυβερνήσεως, τὸν Ἀντιπρόεδρον κ.Κ. Τσαλδάρη καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Συντονισμοῦ πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ὑπέβαλεν ὑπόμνημα ζητοῦσα : 1) Τὴν ταχείαν δημοσιοεῖσιν τοῦ ὑπαλληλικοῦ Κώδικος, ἀφοῦ ἐπενεχθῶσιν αἱ προταθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Παν. Συνεδρίου τροποποιήσεις.

2) Τὴν ἀναδιорγάνωσιν τῶν ἀσφαλιστικῶν μας Ταμείων.

3) Τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν

συντάξεων, διὰ τὴν βελτίωσιν της τραγικῆς θέσεως τῶν συνταξιούχων.

4) Τὴν ἐξασφάλισιν φαρμακευτικῆς, Ιατρικῆς καὶ νοσηλευτικῆς περιθάλψεως εἰς τοὺς δημ. ὑπαλλήλους καὶ τὰς οἰκονομίας των.

5) Τὴν μὴ ἀπόλυσιν τῶν μονίμων ὑπαλλήλων της Γραμματ. Τουρισμοῦ.

Ἐκ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐπεδείχθη πολλὴ κατανόησις καὶ ἐξεδηλώθη θερμὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ταχύτεραν λύσιν τῶν ἀνωτέρω ζητημάτων.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ κ. ΓΕΝΙΚΟΥ

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα, ἀπὸ της προσεχούσης Δευτέρας, 23ης τρέχ., ἀναχωρεῖ εἰς περιοδείαν ἀνὰ τὴν Β. Ἑλλάδα ὁ Γ. Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κ. Ε. Παπανοῦτσος. Ἴνα ἐνημερωθῆ πληρέστερον ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν καὶ βοηθήσῃ εἰς τὴν ἐγκατάστασιν τῶν διοριζομένων ἐκπαιδευτικῶν.

ΤΟ ΕΥΔΟΚΙΜΟΝ

Τὸ ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν ὅταν διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπαιτῆται χρονικὸν διάστημα ἀνω της τετραετίας, χορηγεῖται τὸ μὲν πρῶτον ἡμισυ της διαφοράς τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐπομένου βαθμοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ δημόσιος ὑπάλληλος συνεκλήρωσεν εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν τὸν πρὸς προαγωγὴν ἀπαιτούμενον χρόνον καὶ ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τὸ ἡμισυ τοῦ χρόνου τούτου.

Τὸ δὲ δεύτερον ἡμισυ της διαφοράς τοῦ μισθοῦ χορηγεῖται μετὰ τὴν συμπλήρωσιν ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ διαπλάσιου χρόνου τοῦ διὰ τὴν προαγωγὴν ἀπαιτούμενου.

Ἡ Αἰθαρωμίστις τῶν ἐπιθεωρητῶν

Ὁ κ. ὕπουργὸς της Παιδείας ἀνεκοίναςεν ὅτι, τὸ συναπθὲν νομοσχέδιον περὶ διαβαθμίσεως τῶν Ἐπιθεωρητῶν της Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως, τὸν εὐρίσκει ἀπόλυτως σύμφωνον καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ, ἄμα τῇ ἐπαναλειτουργίᾳ της Βουλῆς, τὴν ψήφισιν τούτου.

Ἡ ἐμῶσις τῶν ἐπιθεωρητῶν

Οἱ διορισθέντες νέοι Ἐπιθεωρηταὶ της Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως παρουσιάσθησαν ἐν σώματι εἰς τὸν Πρόεδρον της Ἐνώσεως Ἐπιθεωρητῶν κ. Ἡλίου Βασιλείου, Ἐπιθ)τῆ Β'. Περιφ. Ἀθηνῶν καὶ κατέθεσαν αἰτήσεις ἐγγραφῆς των εἰς τὸ σωματεῖόν των.

Οἱ νέοι διορισμοί

Ὑπὸ της ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὕπουργοῦ Παιδείας καθιερίσθη ὁ πίναξ τῶν διοριστῶν 400 νέων δημοδιδασκάλων καὶ ἐνὶς τῶν ἡμερῶν θὰ δημοιοεῦθῃ.

Ὅσοι τοποθετοῦνται κυρίως εἰς σχολεῖα της Β. Ἑλλάδος.

ΤΟ ΜΕΓΑΡΟΝ

Τὴν 15ην συνεκροτήθη ὑπὸ της Διοικήσεως εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἰου ἐνταῦθα Δημ. Σχολεῖου, σύσκεψις τῶν Προεδρῶν τῶν Διδ. Συλλόγων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς.

Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθη τὸ ζήτημα τοῦ Μεγάρου καὶ ἀπεφασίσθη ὅπως, πρὸς ἀντιμετώπισιν της δαπάνης διὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ βιβλίου—ἐλευθέρου ἀναγνώσματος.

1) Ἐγγραφαῖσιν ἀπασαὶ αἱ Σχολικαὶ Ἐφορεὶαι συνδρομηταὶ εἰς τὸ Διδ. Βῆμα καὶ 2) Ἐκαστον σχολεῖον ἐνίσχυση οἰκονομικῶς κατὰ τὸν τρόπον του τὴν προσπάθειαν ταύτην.

Ἡ Κρατήσις τοῦ δανείου

Πρὸς δόξας τὰς δημοσίας ὕπηρεας ἐκοινοποιήθη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ της ὁποίας ὀρίζεται ὅτι αἱ κρατήσις ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσ. Ὑπαλλήλων διὰ τὴν ἐξόφλησιν τοῦ δανείου ὁ ἀρχίσουν ἀπὸ 1ης μηνὸς Νοεμβρίου.

Ἡ κρατήσις θὰ ἐνεργηται ἀνὰ 150ῦν ἡμέρων καὶ θὰ εἶναι ἴση πρὸς τὸ 1)24 τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου.

Οἱ κατασιάντες ἐν τῷ μεταξὺ συνταξιοῦχοι, θὰ ἐξοφλήσονται τὸ δάνειον εἰς δώδεκα μηνιαίας δόσεις.

Ἐκ μέρους της ΑΔΕΔΥ καταβάλλονται ἐνεργεῖαι περαιτέρω ἀναστολῆς της κρατήσεως τούτου.

ὉΡΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου αἱ ὄραι ἐργασίας τῶν δημοδιδασκάλων ἐβδομαδιαίας πρῆβήθησαν εἰς 42 καὶ αἱ ὄραι ἀργίας περιορίσθησαν ἀπὸ 40 εἰς 13 ἡμέρας μὲ κατάργησιν τῶν ἡμαργιῶν.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Γίνονται δεκταὶ αἱ παραιτήσεις τῶν κάτωθι Δημ)λων :

Καρολίδης Σωμ., Ἐδέσης, Παπαδόπουλος Ἀνθ., Ἐδέσης, Ἐδαγγελίδης Κων., Βυτίου, Μπίσιας Λάζ., Βοῦλου, Τατσημισοῦς Ἐδῶν, Χαλιῖδας, Παπαστεργίου Ἄγγελ., Λαγκαδᾶ, Καρόδης Ἰωάν., Εἰσθήνης, Πατσούρας Χρ., Καστορίας, Παπαδέλλῃ Ἀνθῆ, Πιερίας, Σαφρονοῦ Ἐλευθ., Γ' Ἀθηνῶν, Κωνσταντοπούλου Ἐλ., Σεργῶν.

Ἀπολύσεις

Ἀπολύονται λόγφ ὀρίου ἡλικίας ὁ κάτωθι Δημ)λος :

Χαιτῆς Χρυσ., Β' Ἀθηνῶν, Γαλασίδου Χαρ., Β' Ἀθηνῶν.

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΒΜΙΑΙΣ

Ἀποφάσει τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου, ὁ κ. Πρόεδρος της Όμοσπονδίας μας θὰ ἐπιχειρήσῃ ὀλιγοήμερον περιοδείαν ἀνὰ τὴν Παληννησον, πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν πόλεων Τριπόλεως, Καλαμών, Πύργου καὶ Πατραῶν.

Εἰς τὰς πόλεις ταύτας θὰ συγκατηρθῶσι συνελεύσεις τῶν συναδέλφων τῶν οἰκείων περιφερειῶν, εἰς ἃς θὰ κληθῶσι καὶ τὰ προεδρεία τῶν Διδ. Συλλόγων τῶν ὁμόρων Ἐκπ. Περιφερειῶν καθὼς καὶ οἱ Προϊστάμενοι τούτων.

Εἰς τὴν Τρίπολιν θὰ εὐρίσκειται τὴν 26ην πρέχοντος.